

NEWROZ PIROZ BE!

2022 baharı eylemlerle, umutla geldi. İşçi eylemlerinin açtığı yoldan kadınlar yürüdü ve 8 Mart'ta sokakları, meydanları doldurdu. Yine bahardayız, yine isyanda! Ve Newroz ile taçlanıyor kavganın baharı.

Yoksulluk, zamlar, işsizlik, baskılar artık canımıza tak etti. İçinden çıkmaz hale gelen sorunlar öğrencileri, kadınları, işçileri, emekçileri, işsizleri sokaklara döktü. Her yeni gün yeni bir kesim eyleme uyanıyor. Savaş, salgın hastalıklar, ölümler, artan işsizlik, gündün güne pahallılaştıran yaşam... Ve yeşeren umutlar kabına sığmayan öfkeyi ateşliyor, insanlık kabuğunu kırmaya başlıyor.

Şimdi Newroz geldi! Newroz; Yeni bir gün ve yeni umutlar demektir. Demirci Kawa'nın zalim Dehaq'a karşı yaktığı isyan ateşi milyonların yüreğini hala ısıtmaya devam ediyor. Başta Kürt Halkı olmak üzere Ortadoğu halkları ayağa kalkıyor. Günler öncesinden yandı Newroz ateşleri her yerde, umut taşıdı halklara...

Şimdi isyanımızı kuşanıp, halkların mücadele birliğini örmek, tarihin bayramlarına bir adım daha yaklaşmak için bu yıl da Newroz alanlarını dolduralım, Newroz ateşlerini en güçlü şekilde harlayalım! Şimdi bizi esarete mahkum etmek isteyenlere karşı özgürlüğümüzü kazanma zamanı!

MÜCADELE BİRLİĞİ GAZETESİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

23 Mart - 6 Nisan 2022 / S 139 / 2 TL

AYAKLANMALAR KAPIDA!

Kar, tipi, ayaz... Sabahın kör karanlığı... İşçiler fabrika önlerinde direniş nöbetinde. Kah halaya duruyorlar, kah slogan atıyorlar.

Hava kurşun gibi. Göz gözü görmüyor. İliklerine işleyen soğuğa rağmen terk etmiyor işçiler eylem alanlarını. Değişik sektörler, değişik çalışma koşulları... Eylemler sürüyor. Zincirleme etkiler yaratıyor eylemler. Birbirini güçlendirerek zincirin bir sonraki halkasını ateşliyor.

“Dövüşenler de var bu havalarda” diyordu şair. İşçiler dövüşüyor bu “el ayak buz kesmiş” havalarda. İşten atılmışlar. Sendikahı oldukları için, eşit işe eşit ücret istedikleri için, ücret artışı istedikleri için, çalışma koşullarının iyileştirilmesini istedikleri için... Açlık kemiriyor tüm işçi emekçi haneleri.

Sokakta polis baskısı!.. Kesintisiz bir devlet zoru, gözaltı, zindan tehdidi... Buna rağmen sürekli artıyor işçi eylemleri. Kararlı ve direngen bir hal alıyor. Çünkü artık kaybedecek bir şey yok. Açlık evinin içine kadar girmişken, işçi ve emekçileri kavgaya atılmaktan uzak tutacak ne olabilir ki!

Kadınlar, bin yılların birikmiş öfkesiyle yıkıyorlar her yerde bariyerleri. Muazzam bir enerji, eski toplumu tümünden havaya uçuracak bir patlama onlardaki. 8 Mart'ta on binler halinde fethettiler sokakları, meydanları. Ve fabrika önlerinde direnişlerde başı çekenler yine kadınlardı.

Kürt halkı, Newroz'la birlikte yüzbinler halinde aktı meydanlara. Ne kar durdurabildi, ne fırtına. Newroz, yalnızca Kürt halkı için değil, tüm devrim güçleri için kendi gücünün ayırtına varma vesilesi oldu.

Geleceksizlik baskısı altındaki gençlik, tüm bu eylem ve gösterilerin değişmez bileşeni olarak aldı kavgadaki yerini.

Sokakta adım adım büyüyen bir mücadele, bir kavga var. Devrimci kitle eylemleri geliyor her geçen gün. Sürekli bir ayaklanma sınırlarında geziniyor kitle eylemleri. Hemen bir adım sonrası, ayaklanma!

Büyük bir ekonomik kriz, bir çöküş içinde sürüyordu hayatlarımız. Savaşla birlikte artık tümünden attı sistemin kayışları. Tüm kapitalist dünyada hızla artıyor temel geçim mallarının fiyatları. Yaşamak, yaşamını sürdürmek, işi olan işçiler için de imkansız hale geldi çoktan. Açlık, ister bir işi olsun, ister işsizlik çukuruna yuvarlanmış olsun, tüm işçi ve emekçilerin baş ucunda artık. Ne sabredecek bir hal kaldı, ne gerileyebilecek bir alan. Tam da bu yüzden ayaklanma sınırında sürüp gidiyor toplumsal yaşam.

Tüm yakıcılığı ile hissettiğimiz savaş, büyük bir bunalımın sürüp gittiği koşullarda patlak verdi. Ve tüm kapitalist dünyayı daha derin bir bunalımın içine sürüklüyor. Enerji krizi, mal ve tedarik krizi... derken, şimdi küresel bir gıda krizi ile karşı karşıya kalacak dünyamız. İşçi ve emekçilerin uzun süredir korkulu rüyası olarak baş ucunda dikilen açlık, artık yüz milyonlarca yoksulu pençesine alacak.

Ukrayna'da sürüp giden savaş, bizzat yarattığı etkilerle ve aynı za-

manda fiili olarak da emek-sermaye savaşının, bugün artık bir olgu olarak karşımızda duran küresel iç savaşın temel alanlarından biri olarak öne çıkıyor. Önümüzdeki dönemde savaşın bu özelliği daha da belirginleşecek.

Büyük sözlerle yetinmenin değil, günlük yoğun devrimci faaliyetin sonuç alacağı bereketli bir alandayız. İşçi ve emekçilerin yaşam koşullarında küçük de olsa iyileştirmeler sağlamak, küçük ama sürekli “zafferler” kazanmak, işçi ve emekçilerde “başarma duygusunu” somut olarak güçlendirmek... İlmek ilmek örülecek bir mücadele duruyor önümüzde. Ve ilmek ilmek örülen bu mücadelenin bağlanacağı büyük politik hedefler...

Devrimci ajitasyon ve propaganda faaliyeti, ancak böyle bir pratik faaliyet içinde gerçekten başarılı olabilir; işçi ve emekçi yığınlarında bir karşılık bulabilir. Ancak bu şekilde emekçi kitleler militan proletaryanın ardına takılabilir.

Yitirilecek zaman yok. Güncel ayaklanmalar kapıda.

Daha Yüksek Bir Topluma Geçiş Kaçınılmazdır
C.Dağlı 2

Propaganda Bir Vere Kadar
Sinan Kaleli 4

NATO Mat
Umut Çakır 6

Tek Çözüm Demokratik Halk İktidarı
Özgür Güven 7

>>Editör... MASKELER DÜŞERKEN

Her büyük kriz, büyük bunalım, orta yolcuları açığa çıkartır. Hem orada hem burada olunamayacağı dönemdir. Net duruş ister. Kararlılık ister. Tarihin düğüm ve sıçrama dönemleridir.

Tüm maskeler, makyajlar dökülür bir bir. İkiyüzlülükler teşhir olur, gerçek yüzler çıkar açığa. Geçici yol arkadaşlıkları bir çırpıda biter. Can ciğer kuzu sarması olanlar düşman kesilir.

İşte böyle bir eşikteyiz!

DAHA YÜKSEK BİR TOPLUMA GEÇİŞ KAÇINILMAZDIR

G.DAĞLI

BAŞYAZI

İnsan toplumu ya da toplumsal insanlık ve toplumsal birleşme yani birleşmiş üretici güçlerin toplumsal gelişmesi, üretici güçlerin toplumsallığının tanınması, Marksist teoride temel öneme sahiptir.

“Eski materyalizmin bakış açısı sivil toplumdur, yeni materyalizmin bakış açısı ise insan toplumu ya da toplumsallaşmış insanlıktır.” Marx

Sivil toplum, burjuva toplumdur. Komünistlerin savunduğu ve hedeflediği ise insani toplumdur. Burjuva toplumda koşullar, insanlık dışıdır. İnsanın, insan üstündeki sömürsüne ve baskısına dayanır. İnsani bir toplum olan komünist toplumda sömürü ve sınıflar ortadan kalkar. Yani sınıfsız ve sömürsüz bir toplumdur. Bu toplum ancak üretim araçlarının toplumsal mülkiyeti temelinde kurulabilir.

Daha yüksek bir toplum olan sosyalist toplumun dayanacağı emeğin üretici güçlerinin maddi gelişmesi ya da gelişmiş maddi koşulların yaratılması, sermaye gelişiminin tarihsel rolüdür. Böylece farkında olmadan, daha yüksek bir toplumun maddi temelleri döşenmiştir. Üretim araçlarının toplumsallaşma eğilimi ya da sermayenin tarihsel eğilimi, kaçınılmaz olarak, üretim araçlarının ortak denetimine götürür.

Bugün, yarını içinde taşır. Bugünkü toplum, içinde geleceğin toplumunun koşullarını oluşturur. Bu koşulları toplumsal devrim oluşturamaz ama, devrim yoluyla yeni toplumun doğuşu hızlanır. Özne, daha yüksek bir toplumun maddi koşullarını oluşturamaz, nesnel olarak oluşmuş olan koşullara yeni bir toplumsal biçim verir. Burada özne dış dünyanın edilgen bir gözlemcisi değildi; nesnel toplumsal gelişme (dış dünya) üzerinde etkin bir rol oynar. Özne, tarihin etkin bir gücüdür.

Tekelik kapitalizmin gelişimiyle, banka sermayesi, ekonomide büyük bir önem kazandı. Banka sermayesinin ekonomik hayatı denetler duruma gelmesi, üretimin toplumsallığını daha da boyutlandırdı. Kapitalist toplumsallaşma ileri düzeye vardı. Böylelikle, kapitalist toplumsallaşma, komünist toplumsallaşmanın ön belirtisidir. Bugün gelişmiş maddi koşulların içinde bulunuyoruz. Bu tanımlamayı, üretimin toplumsallaşmasıyla bağlantılı olarak belirtiyoruz. Ancak üretimin, üretici güçlerin toplumsallığıyla ilişki halinde, gelişmiş maddi koşullar ifadesi gerçek ekonomik temeli yansıtır. Bu bağlamda, evet tam da bununla ilişki içinde, maddi koşulların, bir bütün olarak sosyalizme geçiş için olgunlaştığını söylüyoruz. Olgun olan, üretimin toplumsallığıdır, gelişmiş, boyutlanmış bir toplumsallıktır. İşte bu toplumsallıktır ki, daha yüksek bir toplumun ön koşullarını içinde taşır. Gelişmiş toplumsal maddi koşulların ya da toplumsal üretici güçlerin gelişme düzeyi, daha üstün bir topluma geçişin olanaklı olduğuna ve kaçınılmazlığına daha çok insanı ikna ediyor. Daha çok insan, bu toplumsal ekonomik oluşumdan, daha ileri ve yüksek toplumsal-ekonomik oluşuma geçmek için sosyalizm saflarında mücadele ediyor.

Toplumsal-ekonomik oluşum arasında ekonomik yapının, son tahlilde, toplumsal yapıyı belirleyiciliği temelinde, karşılıklı ilişki ve etkileşim var. Toplumsal-ekonomik oluşum, her tarihsel dönemde farklıdır. Toplumsal biçimler farklıdır. Ve toplumsal-ekonomik oluşum, organik bir bütündür. Bir ormanın kendi içinde, organik, bütünsel iç yaşamının olması gibi sosyalizmin toplumsal-ekonomik yapısı da, öncekilerden farklı ve kendine özgü organik yapıya sahiptir. Dolayısıyla, kapitalizmin toplumsal ve ekonomik oluşumundan, daha yüksek bir toplumsal-ekonomik oluşuma geçiş, toplumsal devrim yoluyla olur. Mesele bir toplumsal sistemden başka bir toplumsal sisteme geçiştir.

Burada toplumun köklü ve nitel bir dönüşümüdür söz konusu olan. Üretimin toplumsal boyutuyla, mülk edinmenin özel biçimi arasındaki çatışma ve çelişki uç noktalarda çatışma, ömrünü doldurmuş üretim ilişkileriyle, onu koruyan politik yapı (devlet, egemenlik sistemi) arasında bir çatışma halini aldı. Toplumsal devrim -ki devrimin kilit sorunu iktidar sorunudur- burjuva politik yapıyı yıkarak, toplumsal üretici güçleri serbest bırakır. Kapitalizmin zincirlerinden kurtulan toplumsal üretici güçler sonuna kadar gelişme koşullarına kavuşur. Bu, bütün zorunluluğu ve kaçınılmazlığıyla, insanlığın önüne gelmiştir. Eski politik yapının devrimci biçimde yıkılması üretici güçlerin gelişmesinin ve yeni bir paylaşım biçiminin önkoşuludur. Ama devrim eski politik ve

toplumsal yapıyı yıkmakla kalmaz, onun yerine yeni ve daha ileri olanını inşa eder. Eski toplumsal düzenin tarihsel eleştirisi bu şekilde yapılır.

“Kişisel emekten doğan dağılık özel mülkiyetin kapitalist özel mülkiyete dönüşmesi, halen toplumsallaşmış üretime fiilen dayanan kapitalist özel mülkiyetin toplumsal mülkiyete dönüşmesinden kuşkusuz kayaslanmayacak kadar daha uzun süreli, daha şiddetli ve çetin bir süreçtir. Birinci durumda, halk yığınlarının bir kaç gasbedici tarafından mülksüzleştirilmesi söz konusudur. İkincisinde ise, birkaç gasbedicinin halk yığınları tarafından mülksüzleştirilmeleri söz konusudur.” (Marx)

Bir tarafta, toplumsallaşmış insanlık, diğer taraftaysa, gerçekten bir avuç gasbedici. Bu savaşın sonucunu bizim kazanacağımız açık ve bu daha kısa sürede gerçekleşecektir.

Bu dönem, tarihin en devrimci dönemidir. Bir avuç sömürücüye mülksüzleştirerek toplumsal devrim tarihin en büyük, en köklü dönüşümleri yapacak bir devrimdir.

Her şey karşına gebe. Her şey karşına dönüşüyor. Kapitalizmden sosyalizme geçişin başlaması, her şeyin karşına dönüşmesidir. 1917 Ekim Sosyalist Devrimiyle başlayan proleter devrimler çağı ve günümüzde başlayan yeni bir toplumsal devrimler çağı, eski toplumun karşına daha yüksek bir toplumsallığa dönüşmesidir. Bütün zamanların en büyük, en köklü toplumsal dönüşümlüdür.

Toplumsal devrimler çağında, halen devrimi en ilerinin sorunu olarak görenler var. Bu şekilde düşünenler, kapitalizme teslim olanlardır. 20.yüzyılın proleter devrimci öncülerini bu şekilde düşünseydi, devrimlerin hiçbiri gerçekleşmezdi. Devrimi ilerinin sorunu olarak görmeden onu gerçekleştirecek şekillenmelerine, acil, önemli temel bir görev olarak pratik bir görev olarak koydular. Bugün, devrimin gerek nesnel koşullar, gerekse önel koşullarının doğması ve gerekse, devrimin tüm koşullarının bir araya gelmesi bakımından daha iyi bir konumdayız. Deneyim yönünden olsun, teorik-pratik birikim yönünde olsun, ileri bir noktadan hareket ediyoruz. Bunu anlayabilmek için devrimci sorular sorup devrimci yanıtlar vermek gerekiyor. Bu

anlayışa sahip olmayanlar, bizim devrimin güncelliğine yönelik devrimci görüşlerimizi hiç mi ama hiç anlamamazlar.

“Marx, bir insanın edebi olarak yapabileceği en büyük şeyi yaptı, dünyanın fikrini değiştirdi.” George Bernard Shaw

Bu gerçeğin görülmesinde, uzlaşmacı küçük burjuva sosyalistleri, G. B. Shaw'ın çok gerisinde duruyorlar. Marx, işçi sınıfının eline burjuvaziye yenmek ve yeni bir toplum kurmak için güçlü bir silah verdi. Bugün baktığımızda, insanların bilincinde köklü bir değişim olduğun görüyoruz. Bütün bunlar, devrimin öznesinin toplumu değiştirecek kadar olgunlaştığını ortaya koyuyor. Tarihin itici güçlerini (dinamiklerini), maddi koşulları, güncel sınıf mücadelesini anlayacak derin bir teorik kavrayıştan yoksun olanların işçi sınıfının bugün önüne koyduğu temel devrimci görevleri anlaması beklenemez.

İşçi sınıfının devrimci mücadele perspektifi şu şekilde konmalıdır: Yeni ve daha yüksek bir topluma geçmek amacıyla, eski toplumu, kapitalist toplumsal düzeni yıkmak. Ama, anarşistlerin yaptığı gibi, kapitalizm çerçevesinde sosyalist üretim ilişkilerini örgütlemek değil. “Eski toplumun kabuğunda yeni bir toplum kurma” anarşist anlayışı, eski toplumun, özel mülkiyetin sınırlarını aşmadan yeni bir toplum kurması, gerçekte eski olanın yeni ifadelerle ortaya konmasından başka bir şey değildir. Sosyalizm bir toplumsal sistemdir. Bir toplumsal sistem olarak kapitalizmin ötesinde ve ilerisinde örgütlenbilir. Yani yeni ve yüksek bir toplum, kapitalizmin yıkılmasının ardından kurulabilir.

Anarşistler, görüşlerini desteklemek için, Zuccotti Park'ta kurulan yeni toplumun minyatürünü örnek veriyorlar. Bu çok bildik ama çok yanlış bir önermedir. Kapitalizmden sosyalizme “yeni toplum minyatürlerini” arttırma arttırma varılmaz. Çünkü sosyalizm, burjuva toplumda bu tip minyatürlerin artırılmasıyla ya da nicel çoğalmasıyla değil, toplumda köklü nitel değişimle kurulur. Sosyalist üretim ilişkileri kapitalizm çerçevesi içinde doğamaz. Burada ancak sosyalizmin ön belirtileri kendini gösterebilir. Anarşist çevreler sosyalizmin eski toplumdaki ön belirtilerini maddi ön koşullarını sosyalizmin kendisi olarak gösteriyorlar. Yeni bir toplumu kurma zorlu

ve sancılı mücadelesini göze alamayanlar, eski toplumda, “yeni toplumun minyatürleriyle” kendilerini oyalıyorlar. Oysa, üretimin toplumsallaşmasının bugün aldığı boyutlar, yeni bir topluma geçişin bütün koşullarını oluşturmuştur.

Bu küçük burjuva anlayışı 2011'den sonra dünyada ortaya çıkan devrimci ayaklanmaları en hatalı noktada yorumluyor.

“2011 ve izleyen yıllarda dünyamız Wall Street'i İşgal Et, İspanya'daki İndignados (Öfkeli), Türkiye'de Gezi Parkı protestoları ve Fransa'daki Nuit Debout (Gece Ayakta) gibi küresel bir protesto dalgasına tanıklık etti. Bu çeşit hareketlerin ayırıcı özelliği, çoğu zaman iktidarı ele geçirme peşinde olmamaları, çoğu durumda, temsili demokrasinin mevcut kurumları ve prosedürleriyle ilişki kurmayı bile reddetmeleriydi.”

Öncelikle belirtmek gerekir ki, bunlar birer protesto hareketleri değil, birer ayaklanmadır. Yani basit bir protestonun karşı çıkmanın çok ötesinde olan eylemleridir. Daha doğrusu, eylemlerin yüksek biçimleriydi. Bunları birer protesto hareketleri olarak göstermek küresel başkaldırının devrimci içeriğini köreltmektir. Bozmaktır.

Yine ifade etmek gerekir ki, eylemlere katılanlar aynı ideolojik politik kuldarda konuşuyorlardı. Eylemlerde birliktediler. Fakat, farklı anlayışla hareket ediyorlardı. İktidar hedeflemeden, varolanlarla tatmin olanlar da vardı, ancak, iktidar hedefiyle hareket edenler de vardı. Olaylara sığ yaklaşanlar, ayaklanma gibi ciddi bir olayı, basit sokak gösterilerine indirgeyebiliyorlar. Böylece, ayaklanmaların tam ve gerçek bir değerlendirmesini yapmıyorlar.

Burada, iktidar peşinde koşmadıkları için övgüye değer görülenler, gerçekte Avrupa ve ABD'deki ayaklanmaların zeminini oluşturuyorlar. İş buraya kadar vardırılamadı, fiili hareket bir süre sonra dağıldı. Latin Amerika'da 90'lı yılların halk ayaklanmaları ve Arap Baharı'nda Tunus, Mısır, Sudan'daysa iş iktidar sorununu çözme noktasına kadar gitti. Ayaklanmalar devrimlerle sonuçlandı. İktidar sorunu etrafındaki kapışmaysa halen sürüyor.

Her devrimin temel sorunu iktidar sorunudur.

Mart Ayı Kavgadır, İsyandır!

Birleşik devrimimizin, geçmişten bu yana mücadele tarihi açısından önemli bir ayın içerisine girmiş bulunuyoruz.

Mart ayı doğanın bahara uyandığı, buzların çözüldüğü, baharın her yeri ısıtmasıyla yüreklerin ısındığı, doğanın canlandığı bir dönemdir.

Peki ya bizim topraklarımız açısından? Bizim açımızdan Mart ayı hem devrimimizin öncülerine, devrimci gençliğe, ezilen Kürt halkına dönük katliamların, hem de 8 Mart, 21 Mart gibi emekçi kadınlar ve Kürt halkı açısından önemli günlerin olduğu bir aydır.

8 Mart'ta kadınların özgürlük çağının savaş çağrısı emekçi kadınlarda elden ele büyür, dünyanın her yerinde her 8 Mart'ta yok sayılan, yaşamın tüm acılarını üzerinde ağır bir yük olarak hisseden, eve hapsedilen, sokakta, iş yerinde hep yok sayılan emekçi kadınların ve geniş kadın kitlelerinin başkaldırısı sokağa taşar.

21 Mart Newroz hem baharın gelişini hem de Kürt halkı açısından zalim Dehâqlara karşı başkaldırının geçmişten bu yana Kürt halkına boyun eğdirmeye çalışan egemenlere karşı kavganın simgesine dönüşmüştür. Kürt halkı her Newroz'da o devasa gövdesiyle kent meydanlarını, sokakları doldurur, özgürlük savaşını bir adım ileriye taşır. Birleşik devrim tarihimizde 90'lardan bu yana serhıldanlar ve kitlesel mitingler boyutunda kutlanan Newroz bu açıdan Kürt halkının özgürlük

savaşını ile simgeleşmiş durumda.

Mart ayı 8 Mart, 21 Mart gibi çok önemli ve güçlü eylemlere sahne olurken, bir taraftan devrim mücadelesi tarihimizde, faşist devletin çok yoğun katliam ve saldırıların tanıklık etmiştir. 16 Mart 1978'de Beyazıt'ta devrimci öğrenciler, 13 Mart 1982'de işçi sınıfının 3 yiğit genç savaşçısı, 12 Mart 1995'te Gazi'de Alevi emekçiler, 15 Mart 1988'de Saddam tarafından kim-

yasal silahlarla Halepçe'de yoksul Kürt halkı katledilmiştir. Yine 30 Mart 1972, birleşik mücadelenin, siper yoldaşlığının gözünü budaktan sakınmayan genç devrimci önderlerimizin Kızılder'e düşmana meydan okuduğu o cesur eylemleri sonucunda katledildikleri, bu savaş çağrısının o günlerden bugünlere elden ele yükseldiği bir milat olarak tarihimize kazanmıştır...

Bu saydığımız katliamlar halklarımızın bilincinde ve yüreğinde derin izler bi-

rakmış, her biri bir isyan çağrısına dönüşmüştür. Faşizmin katlettiği devrimimizin öncülerini, katliamlarda yaşamını yitirmiş emekçiler, gençler devrimci kitlelere tarafından sahiplenilmiştir. Faşist devletin devrimi her türlü zor yöntemle basturmaya, katliamlara, yıkımlara hiç çekinmeden başvurduğunu ama bundan sonuç alamadığını hepimiz görebiliyoruz. 50 yıldan uzun bir süredir devam eden iç savaş tarihimizde katliamlar, infazlar, kentlerin yok edilmesi, köylerin yıkılması, işçi sınıfının ve emekçilerin öncülerinin fiziki olarak yok edilmeye çalışılması ve daha bir dizi saldırıya rağmen devrim her zamankinden daha güçlü yoluna devam ediyor.

Faşizmin katliamları ve saldırıları artarak sürse de, toplumsal sorunların derinleştiği, açlık isyanlarının patlamak üzere olduğu günlerde Mart ayı büyük eylemlere sahne olacak. Ekonomik ve siyasal bunalımın yarattığı açlık, işsizlik, yoksulluk, geleceksizliğin yaşamlarımıza tak ettiği, faşist devletin baskılarının saldırılarının nefes almazı engellediği günlerde, bu Mart ayını da sermaye egemenliği ile bir kavga ayına çevirelim.

İşçi eylemlerinin, kadınların, Kürt halkının, gençliğin sokağa akacağı önümüzdeki günler devrimimiz açısından önemli bir dönem olacak. Bu açıdan bu eylemlerin içerisinde en güçlü şekilde bulunmak ve sermaye egemenliğine karşı ekmeğe ve özgürlüğe doymak isteyenlerin isyanını büyütmek için harekete geçelim!

“Yaşasın Birleşik Devrimci Mücadelemiz”

7. Yılında Birleşik Devrimle, Devrime, Zafere şiarıyla düzenlediğimiz kuruluş etkinliğimiz, 12 Mart günü 17.30'da saygı duruşuna çağrıyla başladı.

Ardından KBDH'in video mesajı paylaşıldı, mesaj “Faşizme Karşı Omuz Omuz” sloganıyla karşılandı.

HBDH yürütmesinin hazırladığı “Birleşik Mücadele Hattımız, Doğacak Güneşin Habercisidir” başlıklı metin okundu. Özetle; haksız ve yağmacı savaşların sebebi olan emperyalizmin, bugün de bölgesel vekalet savaşlarıyla halkların başbelası olmaya devam ettiğini; Kürdistan, Türkiye ve Ortadoğu'nun bir çok ülkesinde sınıf, ulus ve cins sorunu ortaya çıkarken kendi öz mücadelelerini de örmeyi başardığı;

zindanlarda, dağlarda ve barikatlarda örülen mücadele hattının tüm saldırılara direnişle cevap verdiği, Türkiye metropollerinden Kürdistan dağlarına ve Rojava'ya kadar mücadele güçlerinin omuz omuz gericiğe karşı mücadele ettiğini, güçlü bir mücadelenin olmasının temelinin birlikte mücadele etmekte geçtiğini anlatan açıklama, “Yaşasın Birleşik Devrimci Mücadelemiz” sloganıyla sonlandı.

HBDH Yürütmesinin açıklamasından sonra HBDH Konseyinden Tekin Yoldaş'ın video mesajı paylaşıldı.

Program Grup Umuda Haykırış'ın müzik dinletisiyle sonlandırıldı.

HBDH İsviçre Komitesi

Editör

MASKELER DÜŞERKEN

Baş tarafı 1. sayfada

Yaşlı dünyamız uzun süredir bir sıçrama çağındaydı. Bu çağda tüm gelişmeler muazzam hızda, takip etmeyi bile zorlayacak hızdaydı. Başka dönemler için her biri devasa diye nitelenebilecek olaylar, birbiri ardı sıra patlak verip durdu; özellikle son çeyrek asırdır. Çatışmalar birbirini kovaladı. İşgaller, iç savaşlar, dış savaşlar, isyanlar, ayaklanmalar, devrimler ve karşı-devrimler...

Ama her gelişmenin bir sıçrama anı, bir dönüm noktası vardır. Tüm olaylar dünyamızın çoktan o eşiğe gelip dayandığını gösteriyordu. Son Ukrayna krizi ve patlayan savaş, artık o eşiği aştığımızın ifadesi.

İki haftaya geldi dayandı savaş. Daha dün kadar sosyalist hareketle “yakın ilişkiler” kuran liberaller, bir anda keskin emperyalizm savunucusu yüzlerini açığa çıkartıp sosyalistlere, hatta çoğu Rusya’ya karşı çıkan sosyalistlere bile emperyalistlerin yanında açıktan yer almıyorlar diye ateş püskürmeye başladılar. Avrupa fonlarından beslenenler hızla o kampta yerlerini aldılar.

“Demokrasinin beşiği” Avrupa, maskenin altındaki ırkçı faşist yüzünü öyle hızlı açığa vurdu ki, “bizim” faşistler bile bu “saygın” Avrupa karşısında daha uygar kaldı! Günümüz kuşaklarının ancak kitaplardan, belgesellerden bildikleri “mak-

articilik”, katlanmış bir şekilde karşımızda boy gösterdi. Hollanda protestosunda portakal bıçaklayan “yerli ve milli faşistlerimize” nazire yaparçasına, Dostoyevsky’yi, Çehov’u, Tolstoy’u, Rus kültürüne ait olan ne varsa hepsini yasaklama yarışı başladı. Ukrayna neo-Nazileri aziz mertebesine yükseltildi. Sırf Kremlin aleyhine açıklama yapmadı diye orkestra şefleri, opera sanatçıları, bale yönetmenleri işten atıldı. Rus lokantalar saldırıya uğradı. Televizyonda muhabirler, spikerler, yorumcular, hiç utanmadan “sınırmıza gelen göçmenler Suriye, Afganistan veya başka bir üçüncü dünya ülkesinden değil, sarı saçlı, mavi gözlü bizim gibi Avrupalılar” diyecek kadar şirazeden çıktılar. “Avrupa uygarlığı” (kapitalist uygarlık) dedikleri şeyin temelinde nasıl bir azgın ırkçılık olduğunu dünya aleme gösterdiler. Liberalizm ve faşizmin, nasıl birbirine içkin olduğunu canlı yayın izledik şu son iki haftada!

Türkiye ve Kürdistan sosyalist hareketi, büyük çoğunluğu itibarıyla, yine ıskaladı mevcut kutuplaşmada doğru safta yer almayı. “Sosyal-emperyalizm” teorisine sakatlanmış düşünce yapısı, Rusya’yı otomatik bir şekilde emperyalist ilan ederek, “emperyalist savaşa hayır” şiarı etrafında kümelendirdi sosyalist hareketi. Hatta kimilerinde, işin içinde ABD-NATO olmasa neo-Nazi Ukrayna’yı destekleme eğilimi (tıpkı

Kosova meselesinde neo-Nazi UÇK’yi destekledikleri gibi) apaçık belli oluyordu.

Hemen yanı başımızda Rojava örneği varken, ve orada Türkiye sosyalist hareketinin önemli bir kesimi doğru enternasyonalist tutumu belirlemeyi başarmışken (hem de ABD ve “Koalisyon Güçleri” denen cümle emperyalistlerin varlığına rağmen!), Rusya söz konusu olduğunda otomatik bir şekilde şaşı pusulalar! Donbass’ın durumu, Kiev’deki faşist cunta ve sonrasındaki neo-Nazi yönetim, Donetsk ve Lugansk’ta büyük bedeller ödenerek şu ya da bu şekilde hayatta kalmayı başarmış Halk Cumhuriyetleri, bu iki cumhuriyet uğruna savaşırken canlarını vermiş Avrupa’nın dört bir yanından kopup gelmiş olan komünist savaşçılar... hepsi, ama hepsi unutulmuş bir kalemde!

Geçmişte de defalarca söyledik. Emperyalist saldırganlık tarafından parçalanıp yutulma tehdidi yüzünden Rusya (ve Çin), dünyanı pek çok yerinde emperyalistlerle karşı karşıya geliyor. Kendi iradelerine rağmen emperyalizme karşı mücadele yürüten güçlere destek olmak zorunda kalıyorlar. Çünkü mevcut durum onlar için hayat memet meselesi! Ukrayna, Rusya’ya yıkıcı saldırının sıçrama tahtası olarak dizayn edildi 2014 faşist darbesiyle birlikte. Neo-Naziler bunun için eğilip donatıldı bunca yıldır. Dünyanın dört bir yanın-

dan “gönüllü savaşçılar” topladılar faşist saflara. 1941’deki Nazi “Barbarossa Harekatı”nın modern versiyonu olan tatbikatlar yaptı NATO geçtiğimiz yıl. Hepsini bitirici vuruş için hazırlıktı. Rusya, tam da bu yüzden harekete geçti. Bu kapışmanın sonucunda, Donbass’ın iki halk cumhuriyeti, faşist birliklerce işgal edilmiş olan Donbass bölgesini kurtarma şansına sahip oldu. Ayrıca savaşın dolaylı sonucu, neo-Nazi iktidarının yıkılması olacaktı. Bu savaş, çağının çok ötesinde tarihsel sonuçlar yaratmaya adaydır.

Bu açıdan bakarak “Safınızı Seçin” diye çağrı yaptık tüm emekçi yığınlara ve emek hareketine. Donetsk ve Lugansk Halk Cumhuriyetleri’nin devrimci savaşını destekleme çağrısı yaptık. Dünyanın en ücra köşesinde de olsa emekçi sınıfların, halkların özgürlük mücadelesi, enternasyonal proletaryanın bütünsel mücadelesinin parçasıdır. Tartışmasız bir şekilde desteklenmelidir! Rojava’da, Donbass’ta, Katalunya’da veya Latin Amerika’da... nerede olursa orada!

Arada derede kalma dönemi değil. Çelişki, hem de küresel ölçekte, son derece keskin ve net. Ortada kalmak mümkün değil. Ya o tarafta, ya bu tarafta... Proleter enternasyonalizminin safı, bu antifaşist savaşta, Donetsk ve Lugansk Halk Cumhuriyetleri’nin saflarıdır!

Gazi Ayaklanmasında
27. Yıl

27 yıl geçti Gazi Katliamı ve Gazi Ayaklanması yaşanılı. Gazi, 90’lı yıllarda yaşanan ne ilk katliamı ne de son... Katliamlar devam ettiği gibi, halkın başkaldırısı, isyan ve ayaklanmaları da devam etti.

İstanbul Gazi Mahallesi’nde 12 Mart 1995 akşamı bazı kahvehaneler silahla tarandı, bir Alevi dedesi öldürüldü, beşi ağır olmak üzere 25 kişi yaralandı... Saldırının duyulmasıyla birlikte, mahalle halkı karakola doğru yürüyüşe geçti; polis halka ateş açarak bir kişiyi daha katletti.

13 Mart günü binlerce kişi Gazi Cemevi önünde toplandı. Cenazelerin verilmemesi üzerine kitle karakola doğru yürüyüşe geçti, polis yeniden ateş açtı, 15 kişi öldü...

Devletin bu katliamları halkı sokaklardan çekmek şöyle dursun, daha da öfkelenirdi. İstanbul Valiliği çareyi Gazi, Zübeyde Hanım ve Esenler Mahalleleri’nde sokağa çıkma yasağı ilan etmekte buldu. Ancak sokağa çıkma yasağına rağmen çatışmaların 14 Mart günü de devam etmesi üzerine mahalleye askeri birlikler sevk edildi... Burada 3 gün boyunca yaşananlar, halka gözdağı vermek ve yıldırma için boy boy gazetelerde yayımlandı. Bir kere ayağa kalkmaya görün yoksul halk kitleleri, kim evine döndürebilir ki geri...

Yaşadıkları tüm baskılar ve üzerine yaşanan saldırı ve katliam sadece Gazi Mahallesi’nde değil, İstanbul’un farklı emekçi semtlerinde de halkın öfkesinin patlamasına neden oldu. Ümraniye 1 Mayıs Mahallesi’nde de “cenazeler verilsin, sokağa çıkma yasağı kaldırılmalı, gözaltılar serbest bırakılmalı” diyerek sokağa çıkan halka ateş açılması üzerine 5 kişi hayatını kaybetti. İstanbul yoksul halkları taleplerinin yerine getirilmesinin ardından evlerine döndü.

Devletin bir yönetme şekli olan katliamlar hızını kesmeden bugün de devam ediyor. Katliamlarla dolu tarihimizde Mart ayını “anmalar ve ayaklanmalar” ayı haline getiren Gazi’nin yanı sıra Beyazıt, Halepçe ve Kızılder katliamları... Alevi, Kürt halkı, öğrenci, devrimcilere yönelik her saldırı, her katliam, halkları sindirmek şöyle dursun, öfkeyi daha da bile, aradaki kan denizini daha da büyüttü...

Varılacak yere kan içinde varılacaktır
Ve zafer artık hiçbir şeyi affetmeyecek kadar
Tırnakla sökülüp koparılacaktır!

Gazi Katliamı ve Gazi Ayaklanması’nın 27. yılı dolayısıyla halk, yoğun kar yağışına rağmen sabah saatlerinden itibaren Gazi Cemevi etrafında ve içinde toplanmaya başladı.

12 Mart Platformu “Gazi’de Düşene Dövüşene Bin Selam, Gazi ve Ümraniye Şehitleri Onurumuzdur” pankartı ile kortejler oluşturdu. Birleşik Mücadele Güçleri de “Faşizme Karşı Birleşik Mücadeleye”, “Sivas Maraş Roboski Gazi Unutulmaz Hiçbiri”, “İnfaz Yakmalara Son Hasta Tutsaklar Serbest Bırakılsın” dövizleriyle kortejde yerini aldı.

Gazi, Ümraniye Şehit Aileleri - Alevi Kurumları - Gazi Halkı da “Gazi’den Ümraniye’ye Adalet İstiyoruz” pankartı ve katliamda ölümsüzleşenlerin resimleri ile kortejlerini oluşturdu.

Cemevi önünde toplanan kitle, “Gazi Şehitleri Ölümsüzdür”, “Gazi Şehitleri Onurumuzdur”, “Gazi Halkı Burada Katiller Nerede”, “Gazi İçin Adalet Herkes İçin Adalet”, “Katiller Halka Hesap Verecek” sloganları ile Eski Postane’ye doğru yürüyüşe geçti.

Eski postane önünde aileler adına bir açıklama yapılarak, “Halkları birbirine kırdırtmak istedikler. Alevi Sünni çatışmasını yaratmaktı. Gazi halkı provokasyonu yapanı, yaptıranı, nedenin de biliyordu. Amaç Gazi’deki devrimci muhalefeti sindirmek ve tüm devrimci demokratik halka gözdağı vermektir. Bu saldırılar sadece Alevi ve Sünnilere değildi. Saldırılar tüm halkıydı” denildi.

“Bugün ülke hala yoğun bir tecrit altındadır. Bu tecride direnenler bedenlerini ölümsüzlüğü yatırdılar. Cezaevleri ölüm evlerine dönüştürüldü. Kürt halkının ana dil hakkı gibi en doğal hakkının bile yok sayılıp, siyasi temsilcilerinin cezaevlerine iktidarın hırsı ile esir ediliyor. Kayyum ile Kürt halkının iradesi yok sayıldı. Asimilasyon politikaları devam etmekte. Kadın cinayetleri arttı. Okullarda zorunlu din dersi Alevileri ve diğer inanç gruplarına zulüm uygulanmakta. Hukuksuzluğun en derini yaşatılmaktadır.” denilen açıklamadan

sonra taranan kahvehanelerin önüne doğru yüründü. Katliamın yapıldığı yere karanfiller bırakıldı ve burada da açıklama okundu.

Ardından kitle yoğun kar yağışı altında sloganlarla bu defa Gazi Mezarlığı’na yüründü. “Gazi Faşizme Mezar Olacak” sloganlarıyla Gazi Mezarlığına gelindi ve burada katledilenler için saygı duruşunda bulunuldu, ağıtlar yakıldı. Yapılan anmanın ardından yeniden Gazi Cemevine döndü ve lokma dağıtılması ile eylem sona erdi.

Arından kitle yoğun kar yağışı altında sloganlarla bu defa Gazi Mezarlığı’na yüründü. “Gazi Faşizme Mezar Olacak” sloganlarıyla Gazi Mezarlığına gelindi ve burada katledilenler için saygı duruşunda bulunuldu, ağıtlar yakıldı. Yapılan anmanın ardından yeniden Gazi Cemevine döndü ve lokma dağıtılması ile eylem sona erdi.

Kazanmanın Yolu, Onların Yarım Bıraktığı Düşleri Tamamlamak

Mart ayında ölümsüzleşen yoldaşlarımızı bugün İstanbul’da yaptığımız bir etkinlikte andık...

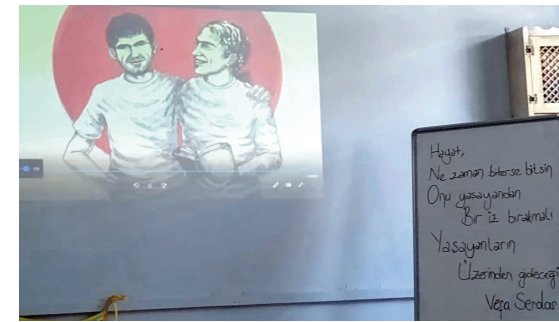
40 yıl oldu, 13 Mart 1982’de TKEP’li 3 militan işçi, 12 Eylül faşizmi tarafından idam edildiler. Adlarını kendilerine bayrak edinen ardılı yoldaşları, on yıllar sonra dahi onların mücadelelerini yükseltip, ardı ardına bayraklaşmışlardı.

4 yıl önce, Rojava’da enternasyonalist mücadeleyi sürdüren yoldaşlarımızın Sinan Ateş (Emre Bora) 9 Şubat 2018’de Afrin’de ölümsüzleşti. Ve yine 4 yıl önce bir 13 Mart günü, Taylan Demircioğlu (Kenan Aktaş)’ın 5 Mart günü Afrin’in Meydanke cephesinde ölümsüzleştiği haberini aldık.

Mart ayında ölümsüzleşen yoldaşlarımızı anmak için 13 Mart gününü seçtik. 40 yıl önce faşizmin zindanlarında idam edilen yoldaşlarımızın adlarını ölümsüzleştiren, mücadelelerine bayrak eden yoldaşlarımızı anmak için anlamlı bir tarih olduğunu düşündük.

Etkinlik, saygı duruşu ve sinevizyon gösterimi ile başladı. Emre ve Kenan yoldaşlar hakkında yapılan kısa bir konuşmanın ardından DÖB adına genç bir yoldaş konuşma yaparak, Emre ve Kenan yoldaşları anlatırken birbirlerinden ayrı anlatmanın mümkün olmadığını söyleyerek, Kenan’ın DÖB’de örgütlenip kısa sürede gençliğin önderi haline geldiğini; Emre’nin genç bir işçi olduğunu ve GEB saflarında mücadele ettiğini, daha sonra da mücadelelerine Rojava’da enternasyonal savaşta devam ettiklerini anlattı. Öğrenciler konuşmalarını “Bayraklarımızı yere düşürmeyeceğiz ve yükseklerde dalgalandıracacağız. Bizi öğrenci diye, küçük burjuva

diye hafife almasın kimse. Biz, ölümsüzler ordumuzu arkamıza alarak yürüyeceğiz.” diye bitirdi.

Bir başka genç yoldaş “O bizim Sverdlovumuzdu” diyerek 13 Mart savaşçılarının mücadelesinin bugün de devam ettiğini, Taylan Demircioğlu’nun, Rojava’ya gittiği süreçte Seyit, Necati ve İbrahim Ethem’in ismini devam ettiren Komsomol örgütlenmesi 13 Mart GKB’nin genel sekreteri olduğu; THKO ve TKEP’li yoldaşları nasıl Filistin’de enternasyonal mücadelede yer alırsa, Onlar’ın da Rojava’da bu mücadeleyi sürdürdüğü söylendi.

Mücadele Birliği adına yapılan konuşmada da 13 Mart savaşçılarının uzlaşmaz militanlığının yoldaşlarımızda da olduğu söylendi. Tüm yoldaşlarımızın yoksul ailelerin çocukları olduğu ve dünyayı değiştirme hedefiyle yola çıktıkları söylendi.

“Bu dönemi güçlendirmek, güç örgütü haline gelebilmek için yoldaşların o disiplin, sorumluluk, karakterlerini örnek alabilmeliyiz. Anıları mücadelemize yol gösteriyor, o yolda yürüyeceğiz” denildi. Ardından Sinan Ateş’in yoldaşlarına yazdığı mek-

tubu, 13 Mart savaşçılarının son sözleri okundu. Kenan ve Emre ile yaşanan anılar anlatıldı.

Gazi’den bir yoldaş “biz Gazi’deki yoldaşları olarak elimizden geldiği kadar onların bıraktığı değerlere sahip çıkıyoruz” dedi. Bir başka yoldaş, Onlar hakkında yazılan Rojava Anıları’nı okudu, ilk silahlı eylemlerini anlattı, Emre’nin en sevdiği “Devrimcinin işi devrim yapmaktır” sözünü hatırlattı. Sözlerini “Zaferi kazanmanın yolu, onların yarım bıraktığı düşleri tamamlamaktır” diyerek bitirdi.

Etkinlik, Kenan’ın ve Emre’nin sevdiği parçaların söylenmesiyle devam etti.

Bir Mücadele Birliği Okuru

Genç Emekçi Komiteleri’nde
Birleşelim

Adana’da Genç Emekçiler, bir araya gelecek, 13 Mart 1982’de idam edilen üç işçi önderi Necati Vardar, Seyit Konuk ve İbrahim Ethem Coşkun’u andı.

Adana’da çeşitli iş kollarında çalışan genç işçiler, Genç Emekçiler Komitesinde birleşti. Genç Emekçiler, 13 Mart’ta idam edilen 3 işçi önderinin mücadelesini yaşatacaklarını ve sürdüreceklerini belirterek, Adana’da i genç işçi ve emekçilerle Genç Emekçiler’de buluşma çağrısı yaptı.

Genç Emekçiler komitelerde birleşelim! Yaşasın işçilerin Mücadele Birliği!

Genç Emekçiler/ Adana

Adana'da 8 Mart Coşkusu

Adana'da 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar günü için 6 Mart'ta bir miting ve yürüyüş düzenlendi. Adana Kadın Platformu tarafından düzenlenen yürüyüşte, Emekçi Kadınlar olarak kortejimizle yerimizi aldık. "Açlığa, Yoksulluğa, Sömürüye, Şiddete Başkaldırıyoruz!" pankartımızla, dövizlerimizle, sloganlarımız ve şarkılarımızla emekçi kadınların sesini yükselttik, mücadelemizi büyüttük/ büyüttüyoruz!

Yürüyüş ve miting alanı polis barikatları ve arama noktaları ile çevriliydi. Polis Adana Kadın Platformu'nun hazırladığı gökkuşağı renklerinde olan pankartı miting alanına almadı. Pankart içeri alınana kadar Adana Kadın Platformu tarafından yürüyüşü durdurma kararı alındı. Bir süre sonra pankartın içeri alınması ile yürüyüş başladı.

Emekçi Kadınlar olarak kızıl bayraklarımızla ve kızıl bandanalarımızla yürüyüş boyunca "Şan Olsun 8 Mart'ı Yaratanlara!", "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü!", "Kadın, Devrim, Özgürlük!", "8 Mart Kızıldır, Kızıl Kalacak!", "Kadınlar Devrim İstiyor!", "Homofobiye Transfobiye Başkaldır!" sloganları atıldı.

Yürüyüşün ardından miting alanında Adana Kadın Platformunun hazırladığı basın metni okundu ve "Tarihsel bir süreç bu yaşadığımız ve biz bu tarihi kendi ellerimizle belirleyeceğiz. Ülkenin her bir yanından 'başka bir yaşam' isteyenlerin sesi yükselmekte ve biz kadınlar da bu sese ses olacak, bu çığlığı büyüteceğiz!"

Çoğu yerde uzun süre ve güvensiz çalıştırılıyor, asgari ücrete dahi ulaşamıyoruz. Emegimize 'Eve ek gelir' gözüyle ucuz iş gücü olarak bakılıyor. Emegimizin sömürülmesine, iş yerlerinde maruz kaldığımız mobbinge, tacize, işten çıkarılmalara yani patriyarkal kapitalizmin bütün eşitsizliklerine karşı mücadelemizi büyüteceğiz." denildi.

Farplas'tan Darında'ya; Sinbo'dan Adkotürk'e; Hugo Boss'tan tekstil atölyelerine, her yerde "eşit işe eşit ücret" diyen, "insanca yaşamak istiyoruz" diye harekete geçen, sendikal hakları için direnen, ek zam talepleri ile iş bırakan, grev alanlarının direnci olan kadınların adına konuşulduktan sonra

HDP İzmir milletvekili Serpil Kemalbay ve CHP Adana milletvekili Müzeyyen Şevkin konuşma yaptılar.

Milletvekillerinin konuşmalarının ardından 'Koma Sor Jiyan' grubu ezgileriyle sahnede yer aldı. Miting halaylar ve şarkılarla son buldu.

EKA Adana

Emekçi Kadınlar 8 Mart Etkinliğinde Buluştu!

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, Başakşehir'in emekçi mahallelerinde, emekçi kadınlarla kutlandı.

Emekçi kadınlar ateş yakarak 8 Mart'ın kızılığını sokaklara taşıdı. Ateş etrafında halaylar çekildi, türküler söylendi. Ardından 8 Mart'ın tarihçesine, önemine dair konuşmalar yapıldı.

Soğuk havaya, yağmura rağmen 8 Mart'ın yarattığı etki ve kadınların coşkusuyla etkinlik giderek kabalıklılaşti. İşçi, emekçi kadınların mücadele günü olan bir sonraki 8 Mart'ta buluşmak sözüyle etkinliğe son verildi.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, Emekçi Kadınlar Günü (EKA) tarafından Galata Köprüsü'ne asılan "Yaşasın 8 Mart" pankartıyla selamladı.

"Sokakları Da Meydanları Da Terk Etmiyoruz"

Adana Kadın Platformu'nun düzenlediği 8 Mart yürüyüşü için Beş Ocak Meydanı'nda toplanan kadınların ve LGBTİ+ların Atatürk Parkı'na yürütmesine izin verilmedi. Alanı çevik kuvvet polisleri ile çeviren Adana Emniyeti, kadınların yürüyüşünü engellemeye çalıştı.

Taşdıkları dövizlerde eşit, özgür, şiddetsiz, savaşız bir dünya taleplerini dile getiren kadınların önünü polisler keserek, yürüyüşe izin vermek istemedi. Anayasal haklarını kullanarak yürüyüş yapmak istediklerini dile getiren kadınlar kendilerinin değil, kadın katillerinin engellenmesi gerektiğini söylediler. Kadınlar "Kadınlara Değil, Katillere Barikat", "Barikatı Aç", "Geceleri De Sokakları Da Meydanları Da Terk Etmiyoruz" sloganları attı.

"Çav Bella"yı" söyleyerek barikata yüklenen pek çok kadın darp edildi. Daha sonra Beş Ocak Meydanı'nda basın açıklaması yapmaya karar verildi.

Platform adına basın açıklamasını okuyan Sevil Aracı eşit, özgür, şiddetsiz, savaşız bir dünya için ekonomik krizin yarattığı yoksullaşmanın, çaresizliğin karşısında kadın dayanışmasını örme çağrısını yaptı, "İstanbul Sözleşmesinden de nefaka hakkından da vazgeçmiyoruz. İstanbul Sözleşmesi tekrar imzalsın ve 6284 sayılı kanunla birlikte etkin şekilde uygulansın. Her yerde kadınların güvenle gidebileceği danışma merkezleri ve sığınaklar açılmalı" dedi.

Basın açıklamasından sonra halaylarla eyleme devam edildi.

"Her Yönden Eziliyoruz"

Gazili Emekçi Kadınlar (EKA) Gazi Okul Parkı'nda gerçekleştirecekleri 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü etkinliğini soğuk ve yağışlı hava nedeniyle Gazi Ekin Sanat Halk Kütüphanesi'nde yaptı.

"Yaşasın 8 Mart" pankartının asıldığı salonda önce 8 Mart'a ve işçi-emekçilerin yaşadığı günümüz sorunlarına değinen kısa bir konuşma yapıldı. "Öyle günler yaşıyoruz ki, soframızdan şekerimizi, tuzumuzu, peynirimizi, zeytinimizi çaldılar. Ekmek bile bizler için lüks hale geldi. Bizleri açlıkla sınıyorlar" denilen konuşmanın ardından konu konuyu açtı.

Sıkıntıları her bir kadın kendi yaşamından tanıyor, ekonomik krizi ve yaşamlarından götördüklerini biliyordu. Bir işçi kadın "eskiden ben geçinemiyordum, paramı yetiriyordum sanıyordum. Ama dışarıya çıkıp insanlarla tanışıp konuşunca sorunun benim geçimsizlik sorunun değil, herkesin geçinememe sorunu olduğunu gördüm" dedi. Kadınlar zamlar, düşük ücretler, fazla mesailerin ödenmemesi vb durumlarda ev kadını olsun, işçi olsun seslerini çıkaramamaktan şikayet ediyorlar en çok. "Bize 'şikret' diyorlar; en çok ona kızıyorum" diyor bir kadın. Bir diğeri, "insanlar isyan edecek ekmekten, yağdan edecek" diyor...

Genç bir kadın öğrenci dikkati kadınların "kadın" olmaktan kaynaklı sorunlara çekmek, bunu konuşmak gerektiğini söyledi. Kadın olarak evde, okulda ezildiklerini hatırlattı; iş, işsizlik, geçim sorunları, eylem gibi konuların 1 Mayıs'ta tartışılması gerektiğini önerdi. Bunun üzerine konu kadınların arasında her yönden ezildiği gerçeğine geldi. Cinsel, sınıfsal, ulusal, dinsel olarak ayrı ezildiği hatırlatıldı, yaşananlardan örnek verildi.

Saatler ilerledikçe işten çıkıp yeni gelen kadınlar, evine yemek yapmaya gitmesi gereken kadınlar oldu. Etkinlik sıcak soba başında çay içerek, müzik ve halaylarla sona erdi.

Etkinlik sonunda Emekçi Kadınlar 8 Mart'ı kutlamak için pankartlarını Gazi Mahallesi girişine astılar.

POLİTİK SEFALET

Taylan Işık

Zavallı sosyal reformist partiler ne yapacaklarını şaşırılmışlar. Donetsk ve Lugansk Halk Cumhuriyetleriyle birlikte Rusya'nın Ukrayna üzerinden NATO-ABD-İngiltere ve AB emperyalist devletlerine karşı başlattığı savaş hepsini şaşkına çevirmiş. Ne yapacaklarını, ne diyeceklerini bilemiyorlar. Elllerinden lafi eveyip gevelemekten başka bir şey gelmiyor.

Önce bir tespit: Ukrayna'da başlayan ve yaklaşık üç haftadır süren savaş bir Rusya-Ukrayna savaşından çok daha fazla bir Rusya-ABD, İngiltere, Fransa, Almanya savaşındır. Elbette NATO, emperyalistlerin bir savaş ve saldırganlık örgütü olarak başrolde. Peki Ukrayna nedir? Onun buradaki rolü nedir? Çok kısa: Şu anda Zelenski adındaki komedyen eskisiyle cisimleşen Ukrayna, emperyalist efendilerinin mayın tarlasına sürdükları bir eşekten öte hiçbir şeydir.

Bu tespitin devamı... Zelenski denen komedyen eskisi, Ukrayna'da da bir hiçtir. Asıl güç, asıl iktidar, CIA'nın, MI6'nın, NATO'nun örgütleyip silahlandırdığı, AZOV-Sağ Sektör vb. isimlerle anılan sivil faşistlerdir. Tepeden tırnağa silahlı ve son derece örgütlü, Ukrayna'nın ordusuna istihbaratına, devlet aparatına hakim olan bu güçler karşısında Zelenski palyaçosu kendisine dikte ettirilene emir ve politikalara göre hareket eden bir emir eridir. Zelenski, nefes alacağı zaman önce emperyalist efendilerine bakar. Ama onlardan da önce yanı başındaki silahlı faşistlerin ağzına bakar.

Bu bir olgudur. "Hayır durum böyle değildir. Ukrayna'nın somut gerçekliği böyle değildir" diyebilecek bir sosyal reformist bir adım öne çıkabilir; bekleriz.

Hiçbir sosyal reformist parti ya da çevre bu nesnel gerçekliği inkar edemez, aksini iddia edemez. Eveyyip gevelemeleri de bundandır. Bu durumda ne yapıyorlar? Savaşın öteki cephesinde yer alan faşist güçleri görmezden geliyorlar; onlardan hiç söz etmiyorlar, etseler bile kıyısından-köşesinden değinip geçiyorlar. Bunların nasıl eveyyip gevelediğini görmek isteyen okura, tipik bir örnek olarak şu söyleyişi sabırla, sonuna kadar okumalarını öneririz.

Bu sosyal reformistlere göre, bir tarafında Hitleri rehber edinmiş kudurmuş faşistlerin, Japonya'sından Hollanda'sına oradan Mikronezya Cumhuriyeti'ne (Okur adı sanı duyulmamış, haritadaki yeri bile zor gösterilebilen Mikronezya devletine şaşırmasın. Bu devletin emperyalist cepheye yer almasının sadece sembolik bir değeri var. Biz de örneği bu sembolik değerinden ötürü verdik.) kadar bilumum emperyalistin yer aldığı savaş, "emperyalist hegemonya savaşı"dır.

Öyle diyorlar ama, eski Maoculuktan gelme sosyal reformistler hariç, diğerleri Rusya'yı, adıyla sanyla "emperyalist" olarak tanımlamaktan da kaçınıyorlar. Okur şu eğlenceli yanıtı baksın. Söyleyişi yapan muhabir soruyor: "O zaman sorulm Rusya emperyalist mi" diye. Biraz uzun da olsa yanıtı aktarmak istiyoruz:

"Türkiye Komünist Partisi bir düşünce kuruluşu değil, bir siyasi parti. Bilimsellik bizim açımızdan elbette önemli, hiçbir siyasi yaklaşımımız nesnel gerçekliğin inkarı üzerine kurulamaz. Ancak bazı adlandırmalar siyasetin konusudur. Faşist, emperyalist gibi tanımlar beraberinde başka bazı sonuçlar da doğurur. Biz bu kavramları rastgele kullanmaktan kaçınıyoruz. Türkiye ve bölgede ABD emperyalizminin ve onun müttefiklerinin varlığını ve yarattığı tehlikeyi hafifsetecek hiçbir tutum geliştirmeyiz. Bir örnek vereyim, İtalyan emperyalizmi hiçbir biçimde masum değildir, bir gerçektir. Ancak biz Avrupa'daki emperyalist ülkelerden söz ederken öncelikle Alman, İngiliz ve Fransız emperyalizminden söz ederiz. Bu tercih yalnızca ekonomik kriterlerle yapılamaz. Düpedüz siyasal bir işlem den söz ediyoruz. Eğer siyaseti biraz olsun geriyeye çekeceksek Rusya emperyalist bir ülkedir. Ancak TKP siyasal çalışmalarında bugün Ukrayna'daki karşı karşıya gelişin emperyalist sistemde bir hegemonya mücadelesi olduğunu söylüyor ama özel olarak Rus emperyalizmi demiyor."

Ama şükürler olsun ki, sosyal reformistimiz "siyaseti geri çek"miyor. Bit yatak örtüsü gibi yerinde bırakıyor ve böylece Rusya, en azından şimdilik "emperyalist" olmaktan kurtuluyor. Ama şu "siyaseti geri çekme" eylemi sosyal reformistimizin elinde demoklesin kılıcı misali Rusya'nın başı üzerinde sallanacak gibi. Sosyal reformistimizin tepesi atarsa, aynen bir çarşafı çeker gibi, pat diye siyaseti geri çekebilir ve Rusya'nın emperyalistliği kabak gibi ortaya çıkar. Yine de muhabir, üstelik sosyal reformistimizin adamı olsa gerek, yanıtın tatmin olmuyor ve "neden" diye soruyor: "Neden Rus emperyalizmi demiyorsunuz?"

Muhabirin aldığı yanıt evlere şenlik. Kısaca aktaralım da okurumuz biraz daha neşelensin.

"NATO'ya odaklanmak gibi bir görevimiz var. Çünkü bugün "Rus emperyalizmi" söylemde öne çıktığı andan itibaren, NATO'nun hamlelerini meşurlaştırarak kadar kirli bir siyasi-ideolojik iklimle karşı karşıyayız. Bu tuzağa düşmeyiz." Yani "biz kaçın kurrasızız" demeye getiriyor sosyal reformistimiz.

"Kirli bir siyasi-ideolojik iklim" nedir acaba? Bu ifadenin Marksizmdeki yeri nedir? Lenin'den mi almış bu ifadeyi, "komünistimiz", Marx'tan mı? Yoksa eski ustasının dediği gibi "tartışmaları prize takmak" amacıyla mı söylemiş anlayamadık.

"Aşağı tükürsek sakal ama yukarı tükürsek de bıyık" İyisi mi yutkunalım...

Bu kadarı yeter. Bu sosyal reformist partiyi örnek göstermemizden nedeni, Maocu gelenekten gelen sosyal reformistler hariç, tüm sosyal reformist partilerin zavallılığını yansıtan bir örnek olmasıdır.

Ama biz şunu biliyor, görüyor, tanık oluyoruz: Maocu gelenekten gelen sosyal reformist partiler de aralarında olmak üzere, bunların etkisindeki kitle, sempatizan, taraftar hatta kimi üyeleri dahil, bu savaşta, Donetsk, Lugansk Halk Cumhuriyetleri ve Rusya'nın emperyalistler üzerindeki zaferinden yanalar. Gönulleri böyle bir zaferden yana, kalpleri bunun için atıyor.

Nedeni basit ve anlaşılır. Devrime sempati içindeki kitleler, iki Halk Cumhuriyeti ve Rusya'nın, ABD öncülüğündeki bilumum emperyaliste ve tabii ki NATO'ya karşı kazanacakları bir zaferin dünya devrimine büyük bir itki vereceğini biliyorlar. Savaşın böyle bir sonucu, Rusya'daki burjuva iktidarın arzusuna hilafına rağmen ortaya çıkacak.

Şüphesiz, başta Rusya proletaryası olmak üzere, dünya proletaryasının emperyalizme, faşizme ve kapitalizme karşı verdiği mücadelenin zaferi yönünde daha pek çok olumlu sonuçlara gebe bu savaş. Ama bunlar ayrıca ele alınması gereken konulardır.

Biz şimdilik, burjuvaziyle köprüleri atmamak için bin bir takla atan şu sosyal reformist partilerin zavallı haline değinmekle yetinmek istiyoruz.

Boşa koysalar dolmuyor, doluya koysalar almıyor. Hakikatten ne büyük zavallılıkl!

NATO MAT

Umud Çakır

ABD dahil, emperyalist efendiler, Rusya'nın sadece Donbass'la sınırlı bir harekate girişeceğini sanıyorlardı, ama Putin neo-nazilerin çekip çevirdiği kukla Kiev yönetimini doğrudan yıkmaya, fiilen NATO gücü haline gelmiş orduyu parçalamaya girişti. Ne NATO, ne Avrupa, bu denli bir meydan okuma bekliyordu. Kibir dolu kafalarında hesabını yapamadıkları şeydi: Rusya istihbaratı, Donbass'ı ezip geçecek, nükleer füzelele desteklenmiş dört NATO tugayının doğu sınırına konuşlandırılmasına dair, gizli ABD-Ukrayna anlaşmasını çoktan öğrenmişti. Tehdit altına alınacak bölge, Moskova'nın ötesinde, Volgo-Ural hattıdır. Ve bu hat, Rusya'nın son savunma duvarıdır. Burayı tehdit eden bir güç, koca coğrafyayı lokma lokma yutar. Kremlin'i nükleer bir savaşı göze alacak noktaya taşıyan budur.

Yaşanan çatışmanın, süregiden 3. Dünya Savaşı'nın bir parçası olduğundan kuşkuymuz yok. Ne söylemiştik? Bu savaş, temelde bir paylaşım sorunu değildir; emek ve sermaye arasında, çöken kapitalist uygarlıkla yükselen sosyalist uygarlık arasında süren, bu temelde yürüyen bir savaştır.

ABD hegemonyasının çöküşü, nihayet, genel kabul görüyor, bu durum, ABD'nin düştüğü çukura tüm emperyalist-kapitalist sistemi çeken bir türbülans yarattı. Küresel iç savaş, emperyalizmin aleyhine bir güç dengesi kurdu. Aynı türbülansa yakalanmamak için Çin Halk Cumhuriyeti, sosyalizmin üstün değerlerini unutmaya terk ettiği tozlu raflardan indirdi. Aynı çaba içindeki Rusya'nın önünde iki yol bulunuyordu. Ya Rus sovenizminin koruyuculuğunda bir Slav milliyetçiliği ya da SSCB'ye geri dönüş.

Canlı yayında Putin, Bolşeviklere ve Lenin'e saydıkları, ilk yolu izleyeceğini ilan etti, fakat ordu, Harkov gibi kentlere gönderdiği tanklara SSCB bayraklarının çekilmesine en azından göz yumarak ve Ağustos ayında bir "antifaşist Kongre"nin toplanmasından söz ederek ikinci yola göz kırptı.

Dört yüz yıllık kapitalist uygarlık yıkılırken, büyük güçler tam anlamıyla varlık-yokluk mücadelesi içinde buldular kendilerini. Ve tutunabilecekleri dayanak noktalarını, emek ve sermaye arasında süren küresel iç savaşın bir yanında yer alarak bulabiliyorlar. Emperyalist dünya, ırkçı faşist hareketlere arka çıkıp onları vurucu güç haline getirirken, Çin ve Rusya dünyanı antifaşist, ilerici, halkçı, sosyalist hareketleri ile aynı düzlemde kalarak, varlık-yokluk türbülansına karşı koyuyorlar.

Putin'in sarıldığı Slav milliyetçiliği ile, küresel iç savaşta almak zorunda kaldığı tutum arasındaki çelişki, Kremlin'i bir oyun kurucu değil, sürüklenen güç haline getiriyor. Onu sürükleyen nedir? Dünyanın halkçı, antifaşist, sosyalist türden emek hareketidir. Eğer Donbass halkları faşist çetelere karşı silaha sarılmasaydı, sekiz yıl inatla, büyük kayıplara göze alarak sürdürdükleri mücadeleye dünya halklarının büyük sempatisini kazanmasaydı, Putin, Ukrayna'ya girmeyi asla göze alamazdı. Küba, Sosyalist Kore, Nikaragua, Venezuela faşist çeteleri boğmaya girişen bu askeri hareketi desteklemekte tereddüt etmediler. Ve Moskova, eğer gelen haberler bizi yanıltmıyorsa, bu yıl içinde "dünya antifaşist kongresi" için çağrı yaptı. Görüldüğü gibi, her büyük güç, küresel iç savaşa, kendi çıkarlarını önünde tutarak katılıyor, fakat safları oluşturan, cephelere düzen

veren, emek-sermaye arasındaki 3. Dünya savaşıdır.

Rusya'nın başlattığı savaşın ilk elden sonuçları ve yakın gelecekteki etkileri şöyle vurgulanabilir: Emperyalist-kapitalist dünyanın vurucu gücü NATO, korkutucu imajını yitirdi, hareket kabiliyeti felç oldu. Ve kendini Avrupa ile sınırlandırdı bu bir. Dünyanın politik ağırlık merkezi Atlantik'ten Pasifik kıyılarına taşındı, bu iki. Rusya, NATO'ya çizdiği askeri sınırla, onu bölgesel bir güç seviyesine indirdi. Avrupa Birliği'nin dağılmasını hızlandıracak bir etkidir bu. Dostoyevski ve Çaykovsky'ye yasak koyan bir Avrupa, kapitalist uygarlığın çöküş damgasını almına yemiştir. Enkazın üzerinde, aşırı uçların, bir yanda faşistlerin, diğer yanda ise komünistlerin öncülüğündeki antifaşist halk kitlelerinin iş savaşı, artık hiçbir uzlaşmacı, hiçbir yeşil siyasetçi, hiçbir pembe komünist durduramayacak.

Ve Piyonlar Azapta

Şah mata giderken piyonlar ne yap-sın! Rusya'nın faşist çetelere karşı giriştiği savaş, dinci-faşist iktidar blokunda kelleler alan depremler yaratıyor. Tarım Bakanı, bir anda kendini kapının önünde buldu.

Savaş, deyim yerindeyse, tarımsal üretim ve ticarete son çiviye çaktı. Buğday ve yağ fiyatları hızla yükselişe geçerken, ekmeğin 20 t'l'ye kadar çıkacağından bahsediliyor. Açlık, önünde durulmaz bir çığ gibi, en alttakilerden çalışan sınıfların en geniş kesimlerine yayılıyor. Bu topraklarda emekçiler, politik bir hedef göstermekten uzak olsa da, keskin bir tutumu ifade eden bir sloganı hevesle sahiplendiler:

"Dünyanın Birçok Yerinde Politik Tutsaklar Mücadeleyi Ve Direnişi Yükseltiyor"

Tutsaklarla Dayanışma İnisyatifi (TDİ), 18 Mart Uluslararası Politik Tutsaklarla Dayanışma Günü'nde Kadıköy Rıhtım'da basın açıklaması gerçekleştirdi.

"Devrimci Tutsaklara Özgürlük" pankartı açılan eylemde "Yayın Yaşama Son", "Sürgün Sevkinde Son", "Teccir Öldürür Dayanışma Yaşatır" ve "Politik Tutsaklara Özgürlük" dövizleri taşındı.

Eylem boyunca "Politik Tutsaklara Özgürlük", "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur" ve "Hasta Tutsaklar Serbest Bırakılsın" sloganları atıldı.

Eylemde konuşan HDP Milletvekili Musa Piroğlu, "Bir ülkede insanların politik görüşleri nedeniyle zindanlarda tutuluyorsa o ülkede hiç kimse özgür değildir. Bir ülkede hasta tutsaklar hapisanelerde ölüme terk ediliyorsa o ülkede hiç kimsenin can güvenliği yoktur" dedi.

Tutsak yakını Hıdır Sabur da Anayasa'nın özgürlüklerle ilgili maddelerini hatırlatarak, devrimci tutsaklar sözkonusu olduğunda anayasanın yok sayıldığını, devrimci tutsakların infazlarının yakıldığını ama katillerin ve hırsızların hapisanelerden salındığını belirtti.

Sabur, hasta tutsaklara ilişkin yapmak istedikleri açıklamalara polislin saldıracak kendilerini gözaltına aldığını ve haklarında bu açıklamalar nedeniyle dava açıldığını tüm bu saldırıların gözdağı amaçlı olduğunu belirterek, "Devrimci tutsakların sesini her yere duyuracağız. Hasta ve devrimci tutsaklar için mücadeleden asla vazgeçmeyeceğiz" dedi.

TDİ adına basın açıklamasını okuyan Ertan Çıta, Türkiye ve dünyanın birçok yerinde özgürlük, eşitlik ve bağımsızlık isteyenlere zindanlarla boyun eğdirilmeye çalışıldığını fakat politik tutsakların mücadeleyi ve direnişi yükselttiğini vurguladı.

İçeride ve dışarıda yaşanan pek çok hak gaspının yaşandığına dikkat çeken Çıta, "Can bedeli kazanılmış haklar, pandemi bahanesiyle trpanlanıyor, devrimci tutsaklar politik kimliklerinden koparılmak isteniyor. Devlet geçmişte olduğu gibi bugün de tutsakları ölümlerle terbiye etmeye çalışıyor" dedi.

Çıta "Dünyanın dört bir yanında özgürlük, eşitlik ve adalet istedikleri için binlerce kişi tutsak bulunuyor. Hindistan'dan Fransa'ya, ABD'den Filipinler'e, Türkiye'den Filistin'e 18 Mart Uluslararası Politik Tutsaklarla Dayanışma Günü vesilesiyle bir kez daha politik tutsaklarla dayanışmayı yükseltiyoruz. Sesimizi politik tutsakların direnişleriyle birleştiriyoruz. Zulümle, tecritle, idamla, infazla, hak gasplarıyla, baskı ve sindirme politikalarıyla teslim alınmayan, bedenleri esir alınan ama fikirleri özgür olan politik tutsakların seslerine ses oluyoruz! Selam olsun dünyanın dört bir yanında dört duvar arasında baş eğmeyen politik tutsaklara!" diyerek sözlerini tamamladı.

Eylem sloganlarla sona erdi.

Ukrayna'da Emperyalist Propaganda Duvarını Yıkalım

27 Şubat'ta, Irkçılık ve Savaş Karşı Gençlik tarafından tarafından gösterimi yapılan Oliver Stone'un "Ukrayna Yanıyor" filmine dair Struggle-La Lucha yardımcı editörü Greg Butterfield'in yaptığı sunumdan alınmıştır.

Bir savaş krizinin başlangıcında, en acil görev, emperyalist yalanlar ve propaganda duvarını yıkmaktır. Bu nedenle, bugün Doğu Avrupa'daki durumun, Ukrayna'da ortaya çıkan askeri çatışmanın tüm sorumluluğunu taşıyan ABD ve NATO tarafından yaratıldığını açıkça belirtmek hayati önem taşımaktadır.

Ukrayna ve Batılı sponsorları, son yedi yılını, Kiev'in Donbass halkına yönelik saldırılarını sona erdirmeyi amaçlayan 2015 yılında imzalanan 2.Minsk Anlaşması'nı sabotaj ederek geçirdi. Washington ve Kiev, Rusya'yı savaşa çekebilmek için ise son üç ayı Donetsk Halk Cumhuriyeti ve Lugansk Halk Cumhuriyeti'ni işgal etmeye hazırlamakla geçirdi.

ABD Devlet Başkanı Joe Biden, Amerikan Kongresi ve NATO, hedeflerine ulaşmak için Ukrayna birliklerinin yanı sıra Donbasslı sivillerin hayatlarını feda etmeye fazlasıyla istekliydi.

Donbass halkının Ukrayna'dan bağımsızlığını ilan etmesinden sekiz yıl sonra, Rus hükümetinin DHC ve LHC'yi resmen tanıdığı ve onlarla dostluk ve karşılıklı savunma anlaşmalarını imzaladığı 21 Şubat'ta durum büyük ölçüde değişti.

Bu, Ukrayna Devlet Başkanı Voldomyr Zelensky'ye saldırılardan geri çekilmesi için son uyarıydı. Ancak, Washington'daki efendileri tarafından kışkırtılan Ukrayna, Donetsk ve Lugansk halkına yönelik bombalamaya, ateş etmeye ve terör eylemleri gerçekleştirmeye devam etti.

24 Şubat'ta Donbass cumhuriyetleri ve Rusya, Ukrayna hükümetine karşı ortak bir askeri operasyona başladı. Hedefleri, Donetsk ve Lugansk'a yönelik sürekli tehditleri ve saldırıları durdurmak; Ukrayna ordusu tarafından işgal edilen Donbass bölgelerini geri almak, Ukrayna'nın askeri kapasitesini tehdit olmaktan çıkmak ve Ukrayna'yı Nazilerden temizlemek.

Mesele, Ukrayna rejimini fiili bir NATO askeri üssü ve komşuları için varoluşsal bir tehdit olarak hareket etmeye devam edemez hale getirmek.

Sosyalist Birlik Partisi ve Struggle-La Lucha, Donbass Cumhuriyetleri'nin ve Rus

müttefiklerinin bu operasyonda zafer kazanmasını desteklemektedir. ABD-NATO emperyalizmi ve Ukrayna Nazizmi ancak oradaki militan dayanışmayla birleştirilmiş güçlü eylemlerle durdurulabilir.

Hangi Ukrayna'dan Tarafsızız?

Bir savaş krizi sırasında, kapitalistler, bilgisiz insanların insani dürtülerinden yararlanarak "Ukrayna için Dua Edin" veya "Ukrayna'nın Yanında Olun" gibi kampanyalar yürüttüğünde, şunu sormalıyız: Aslında kime destek toplamaya çalışıyorlar?

Sıradan insanlar, işçiler veya sıradan askerler için değil. Buradaki insanları yeni sömürgeci Ukrayna hükümetinin, kapitalist seçkinlerin, askeri liderlerin ve devleti tepeden tırnağa istila eden Neo-Nazi çetelerinin arkasına sıralamaya çalışıyorlar.

"Acı çeken Ukraynalılar" ayırt edilmemiş bir kitle değil. Birçok Ukraynalının 2014 Euro-maidan darbesinden bu yana acımasızca bastırıldığı, hapsedildiği, öldürüldüğü, sürgüne gönderildiği veya sokaklarda terörize edildiği gerçeği, buradaki insanlardan saklanıyor.

2014'teki darbenin ardından ilerici örgütler yasaklandı. Donbass'a karşı savaşa karşı çıkan gazeteciler ve insanlar hapse atıldı. Ulusal azınlıkların ana dillerini kullanmaları dahi yasaklandı.

Kiev'deki Neo-Naziler düzenli olarak kadın yürüyüşlerine, LGBTIQ+ Onur Yürüyüşlerine ve anti-faşist tarihi anımlara saldırdı. Rusça konuşanlar, Romanlar, Museviler, Vietnamlı göçmenler ve Afrikalı öğrenciler saldırıya uğradı.

2 Mayıs 2014'te Odessa Sendikalar Evi'nde Neo-Naziler tarafından en az 48 kişi öldürüldü. Binlerce eylemci, hapis veya ölüm tehdidiyle sürgüne gönderildi. Dayanışmamıza asıl ihtiyacı olan Ukraynalılar bu saydıklarımızdır.

Ukrayna'daki ilerici aktivistlerin, anti-faşist yer altı örgütlerinin faşist savaş suçularını tespit etmek ve yakalamak için Rus birlikleriyle birlikte çalıştığını biliyoruz. Onlara zafer diliyoruz!

Evlerinden, ailelerinden ve topluluklarından sürülen sürgündeki yoldaşların bir an önce evlerine geri dönebilmelerini umuyorum.

Savaş Karşıtı Solda Kafa Karışıklığı

Devrimci Marksistler ve Leninistler olarak, özellikle "Kolera ile veba arasında seçim yapmak" türünden pasifizmin, emperyalizme ve onun hedeflerine arka çıkmak anlamına gel-

diğini anlıyoruz.

Buradaki savaş karşıtı hareketin görevi, ABD savaşlarını, vekalet savaşlarını ve ABD yaptırımlarını gereken her şekilde sona erdirmek ve dünyanın dört bir yanında emperyalizme karşı savaşanlara destek olmaktır.

Ne yazık ki, birçok savaş karşıtı örgüt ve hatta kendilerini devrimci sosyalist ve komünist olarak tanımlayan bazı gruplar, emperyalist propagandanın yoğun baskısına boyun eğmiş ve ABD/NATO ile Rusya arasında, Rusya'yı kınama veya iki tarafa eşit çizgi çekme pozisyonuna geçmiş durumdadır. Daha bir hafta önce, Washington'un Rusya'yı Ukrayna'ya yönelik askeri müdahalede bulunmaktan başka seçeneğinin olmadığını bir köşeye ittiği konusunda uyarıda bulunuyorlardı!

Bu grupların çoğu, sekiz yıl boyunca 14.000'den fazla cana mal olan acımasız savaşa ve yıllarca ablukaya katılmak zorunda kalan Donbass halkının durumunu hiçbir zaman gündeme getirmediler.

Aynı şekilde, bazıları şimdi Ukrayna'daki Neo-Nazi ve beyaz üstünlükçü ırkçı güçlerin rolünü küçümüyor. Bu gruplar 2014 darbesinin motor gücüyüydü. Bugün orduya, polise ve devletin tüm kurumlarına tamamen entegre olmuş durumdadır ve ABD tarafından, Washington'un isteklerini yerine getirmeleri için Kiev'in siyasi seçkinlerine baskı yapmak için kullanılıyorlar.

Ukrayna'nın nasıl Avrupa ve Kuzey Amerika'dan faşistler ve beyaz üstünlükçü ırkçılar için bir eğitim alanı haline geldiğinden bahsetmiyorlar. Bugün izlediğimiz "Ukrayna Yanıyor" filminde bu durumun nasıl ortaya çıktığını ve hem Demokratların hem de Cumhuriyetçilerin bununla nasıl yakından ilgilendiğini göreceksiniz.

Açıkça belirtmek isterim ki, eleştirim kafası karışmış veya yanlış bilgilendirilmiş geniş kesimlere değil, bu savaş karşıtı grupların liderlerine yöneliktir. Anti-emperyalist bir tavır benimseyen ve son haftalarda Rusya ile savaşa karşı muhalefet oluşturmak için mükemmel işler yapan bu gruplara bağlı insanlar olduğunu da biliyoruz.

Umuyoruz ki bu örgütler ilkeli bir görüşe bir an önce ulaşırlar, çünkü bölgedeki işçileri ve anti-faşistlerin mümkün olan en geniş desteğe ihtiyacı var.

* Struggle La Lucha sitesinde yayımlanan Greg Butterfield'in makalesinden çevrilmiştir.

Çeviri Kolektifi

AÇLIK, İŞSİZLİK, YOKSULLUK, PAHALILIK... TEK ÇÖZÜM DEMOKRATİK HALK İKTİDARI

Özgür Güven

Kapitalizmin uzun süredir içinde de-belendiği dünya krizi, çoktan yerini buhrana bıraktı. Buhran bütün dünyada emekçi sınıfın yokluk ve yoksulluğunu, açlık ve sefaletini derinleştirdi. Bunun tek nedeni, kapitalizmin kendisidir. Kapitalizmin işleyiş yasalarıdır, sermaye birikiminin işleyişidir. Sermaye doğası gereği daha çok elden daha az ele doğru akar. Bu akış kriz zamanlarında daha da hızlanır. Sermaye daha az elde birikip büyük tekeller servetlerine servet katarken nüfusun çok büyük bir bölümü de yoksullaşır. Yoksullaşan nüfusun önemli bir kesimindeyse açlık, sefalet, yıkım artar, yoksulluk ve yoksunluk derinleşir...Bu, kapitalist üretimin fizik yasası kesinliğindeki yasadır.

Dünya bunalımı Covid-19 pandemisiyle birlikte daha da derinleşirken, işçi sınıfı ve diğer emekçi kesimlerin sefaleti, açlık ve yıkımı daha da şiddetlendi; geniş emekçi yığınların acılarıyla, dolu yaşamı daha da çekilmez hale geldi. Bütün bu süreç, büyük tekellerin ve büyük sermaye sahiplerinin karlarının olağanüstü arttığı, servetlerine servet kattıkları bir süreç oldu. Oxfam raporu bunun en açık kanıtı. Bu rapor, dünya nüfusunun yüzde biri servetini ikiye üçe katarken, geriye kalan yüzde doksan dokuzun daha da yoksullaştığını söylüyor.

Bu topraklarda yaşananlar da yanı şeyi gösteriyor. Kısa süre önce bankaların ve enerji şirketlerinin karı açıklandı. Sayılar, kar rakamları geçen yıla göre (her ikisi de kısıtlamaların yoğun ola-

rak uygulandığı pandemi yılları olmasına rağmen) yüzde yüzün üzerinde artış gösterdiğini söylüyor. Peki ya emekçi yığınlar, halk kesimlerinde durum ne? Aslında fazla söze gerek yok. Halk ekmek kuyrukları, askıda ekmek-bayat ekmek kuyrukları, TMO'nun satış ofisleri önünde uzayıp giden ucuz yağ kuyrukları, pazar artıklarının toplananlar, pazar tezgahlarında ezik-çürük meyve-sebze arayanlar, halkın sürüklendiği sefaletin ve açlık felaketinin boyutlarını, derinliğini ve yaygınlığını gösteriyor.

Ama yine de sorunun üzerinde bazı yönleriyle durmak gerekiyor. Teorik bir belirleme olarak hep söylenir: "Sermaye birikimi küçük mülkiyeti tasfiye ederek ilerler." Peki bunun toplumsal yaşamdaki pratik karşılığı nedir?

Mesela tarım ve hayvancılıkla uğraşan kesimde neler yaşandı, yaşıyor? Gübre ve yem fiyatları tekeller tarafından belirleniyor. Zira bu alana tamamen tekeller egemen. Aynı şekilde tohum ve ilaç fiyatları da öyle. Tarım ürünlerinin, et ve sütün fiyatları da aynı şekilde tekeller ve tekellerin yürütme organı olan devlet tarafından belirleniyor. Bunun üzerine, fiyatları yine tekeller ve devlet belirlenen petrol ve elektrik fiyatları da eklenince tablo ortaya çıkıyor. Küçük mülk sahibi üretici, ürettiği ürünü genel maliyetinin altında bir fiyatla elinden çıkarmak zorunda kalıyor. Bu durumda önce varolan birikimini, sonra arabasını, traktörünü, hayvanlarını yitirerek yoksulluk, yoksunluk ve sefalet uçurumuna sürükleniyor.

Kentlerde küçük mülk sahi-

binin durumu da farklı değil. Lokantalar, matbaalar, fırınlar, konfeksiyon-giyime, ayakkabıdan mobilyaya, metallerden ticarete bütün KOBİ'lerde girdiler sürekli artıyor. İşyerlerinde kullanılan doğalgaz ve elektrik faturaları uzay istasyonuna malzeme götüren roketler gibi yükselirken, hem ürünlerin satış fiyatları üretim maliyetlerinin altına doğru düşüyor, hem de pazarda alıcı-tüketici sayısı azalıyor. Maliyetlerle, giderlerle baş edemeyen küçük mülk sahibi üreticiler de önce elindeki birikimlerini yitirdiler, sonra arabalarını, evlerini. Şimdilerdeyse dikkate alınması gereken bir bölümü işyerlerini kapattı ve bu daha çok artıyor, daha çok iş yeri kapanıyor. Sonuçta kent küçük mülk sahipleri de yokluk, yoksunluk ve sefalet denen uçuruma yuvarlanıyor.

İşsizlik zaten eskiden beri ciddi bir problem, pandemiden sonraysa çok daha ciddi bir düzeye sıçradı. Özellikle genç nüfusun çok büyük bir bölümü işsiz. Üstelik bunların önemli bir bölümü üniversite-yüksek okul mezunu. Kapitalizm gençlik için hiçbir gelecek vadetmiyor. Bu yüzden genç nüfus "fırsat bulsam başka bir ülkeye giderim" diyor.

Sefalet işçisiyle, memuruyla, emeklisiyle ücretli emekçiler açısından tam bir dipsiz kuyu. Asgari ücret ortalamaya ücret haline geldiği gibi iş günü de uzadıkça uzuyor. Sefalet ücretine mahkum edilen işçilerin önemli bir kesimi asgari ücretin de altında çalışmaya zorlanıyor. Bu durum farklı farklı işkollarında ve birçok işyerinde yasal

ya da değil grevleri, fabrika işgallerini, fiili direnişleri, sokak gösterilerini gündeme getirdi, getiriyor. Bu eylemlerin bazıları kısa sürede ekonomik kazanımlarla, ücret artışlarıyla bitse de, bizzat işçilerin kendisi bunun geçici, oyuncak bir zafer olduğunun, bu ücretlerin de kısa sürede enflasyona yenik düşeceğinin farkında.

Bebesine mama dahi alamayan, çocuğunun beslenme çantasına ekmek koymakta zorlanan, pazar yerlerinde üç kuruş daha ucuzunu bulmak umuduyla tezgah tezgah dolaşan ev kadınları tam bir isyan halinde. İşçisi, işsizi, emekli, genci, esnafı, çiftçisiyle kadın-erkek bütün halk isyanda. Geri durmak, tereddüt, duraksama, kararsızlık yok. İsyanın mayası tutuyor, bozkır yangını giderek büyüyor; isyanlar genel ayaklanmanın kapısını çalıyor.

Geri-faşist burjuva muhalefet, giderek kabaran bu isyana bakıp diyor ki, "eğer bu halk halen ayaklanmıyorsa bu erken seçim beklentisindedir". Diyelim ki seçim yapıldı, o da meçhul ya, diyelim ki yapıldı; diyelim ki bu seçimi burjuva muhalefet kazandı, o da meçhul ya, diyelim ki kazandı; peki iktidarı bırakıp gidecek mi? Diyelim ki gittiler, gerici-faşist burjuva muhalefet de hükümeti kurdu. Peki sorunları çözebilirler mi? Açlık, işsizlik, pahalılık enflasyon, konut sorunlarını, Kürt-Kürdistan sorununu, gençliğin sorunlarını çözebilirler mi? Kesinlikle hayır. Bu sorunları ne dinci faşizm, ne gerici-faşist burjuva muhalefet, ne de onların

kuyruğuna yapışmış uzlaşmacı sosyalistler çözebilir. Bu sorunların hiçbirisi kapitalizm koşullarında, burjuva toplum koşullarında kalıcı olarak çözülemez. Belki günü birlik palyatif çözümler olabilir, ama kalıcı olarak asla çözemeyiz.

Açlık sorununu çözemeyiz. Çünkü açlığın nedeni yeterince toprak, yeterince gıda olmaması değil, tekeli sermayenin kar hırsıdır, sömürsüdür; yeterince gıda, yeterince ürün yokluğu değil, ama sermaye yeterince kar edemediği için ürünlerin toprakta ya da dalında çürümeye terk edilmesidir ya da satılmadığı için denize dökülmesidir. Sebze-meyve fiyatları kış olduğu için, yeterince ürün olmadığı için yüksek değil; yaz gelince ucuzlayacak diye bekleyenler boşa ümitlenmesin. Bugün lahananın, havucun, portakalın fiyatlarına bakın; yazın domatesin, biberin, patlıcanın, karpuzun fiyatını görürsünüz.

İşsizlik sorununu çözemeyiz. Çünkü işsizliğin nedeni yeteri kadar iş olmaması değil, iş yükünün toplumda eşitsiz dağılımıdır. Burjuvazi, bütün boş zamanı kendisine ayırmak ve daha çok kar etmek için milyonlarca işçiyi yoğun ve aşırı çalıştırdığı için toplumun önemli bir kesimi işsizlik belasıyla baş başa kalmıştır. Hakeza işsizlik, yeni iş sahaları açacak yatırım yapmak için yeterince para olmadığı için değil, tam tersine tekeli şirketler ve servet sahipleri finans spekülasyonlarıyla para kazanmak için muazzam miktarlardaki parayı kasalarında istifledikleri içindir.

Konut fiyatlarının, ev kira-

larının bu kadar yüksek olması yeterince konut olmadığı için değil, inşaat şirketleri ve müteahhitler yeterince kar etmediği için milyonlarca dairenin-konutun satılmadan boş tutulmasındandır.

Elektrik ve doğalgaz fiyatlarının bu kadar yüksek olması, maliyetlerinin çok yüksek olmasından değil, enerji şirketleri hem uluslararası finans kuruluşlarına olan milyarlarca dolarlık borçlarını ödemiş hem de kar etmişlerdir.

Enflasyonun nedeni ise tekeli kapitalizm krizini ötelesin diye devletin kurmadan karşılıksız para basmasıdır.

Yukarıda kısaca saydıklarımız nedeniyle ne dinci faşizm ne gerici-faşist burjuva muhalefet ne de onların kuyruğuna yapışan uzlaşmacı sosyalistler açlık sorununu, işsizlik sorununu, enflasyon ve pahalılık sorununu, konut sorununu çözemeyiz. Bütün bu sorunların bir tek çözümü var: Demokratik Halk İktidarı... Kendisini hiçbir yasayla sınırlamayan bu iktidar bütün bankalara, finans kuruluşlarına, tekellere ve tekeli birliklere el koyacak; büyük toprak mülkiyetine son verecek, kamulaştırılacak halkın hizmetine sunacaktır. Devrimci demokratik bir diktatörlük olan bu iktidar işçi sınıfının diğer emekçi sınıflar ve ezilen ulus olan Kürt ulusuyla birlikte kendi iktidardır. Bu iktidarı kurmanın yolu seçim değil, zora dayalı devrimdir.

Yani sorunların çözümünün tek yolu Demokratik Halk İktidarıdır; bunun da ön şartı devrimdir. Şimdi devrim zamanı.

"Provokasyon Yapan Ömer Burhanoglu'dur"

Kocaeli Gebze OSB'nde bulunan Farplas fabrikasında kölece çalışma koşullarına karşı Birleşik Metal İş, Limter İş ve Lastik İş Sendikalarının örgütlenen işçiler seslerini yükseltince ard arda işten atılmaya başlanmıştı. Farplas işçileri ise sendikal haklarına sahip çıkarak fabrika önünde eyleme başladı. Kışım soğuşuna karlı havalara rağmen eylemleri 34 gündür kararlılıkla devam ediyor.

Farplas CEO'su Ömer Burhanoglu'nun, 2 Mart günü yerel basına açıklama göndererek işçiler "provokasyon yapıyorlar" demesi üzerine işçiler yanıt verdi.

"Ücret yetersizliği ve bize dayatılan asgari ücretle çalışma koşulları ve işyerinde 21. yüzyılda yapılan insanlık dışı muameleye karşı hak arayışında demokratik haklarımızı kullanarak tepkimizi ortaya koyduk" diyen Farplas işçileri, Farplas'ta asgari ücret dayatmasına ve makinada çalışanların su içme ihtiyacının dahi yasaklandığını hatırlattı.

Farplas işçileri 7 Mart günü yaptıkları açıklamada, "Lavabo ihtiyacı sadece yemek molaları dışında yasaklanmıştı. Çoğunluk bayan çalışanların olmasına karşı ihtiyaç duyulması halinde bile lavabo ihtiyacı yasaklanmıştı. Vicdanları sızlatacak insanın onuruna dokunacak ama makinada çalışan arkadaşlarımızdan altına kaçırın oldu. 12 saat zorunlu çalışma dayatması. Farplas ve işverenlerin önce insana değer politikası bu mu? Onurlu ve gerçekçi kamuoyu gelsin Farplas'ta bunu birebir çalışanlardan teyit edebilir. Farplas çalışanları maruz kaldığı bu insanlık dışı muameleye tepki gösterdiğinde işçilere kapı yolu gösterildi. Çalışanları işten çıkartıldı ve işi ekmeği ile tehdit edildi. Bizim talebimiz emeğimizin alın terimizin sadece karşılığını alma isteği idi. İnsanca ve güvenli bir şekilde çalışma isteği oldu" dediler.

"Farplas CEO'su Ömer Burhanoglu'nun sendika düşmanlığı ortadadır. 150 işçiyi haksız ve hukuksuz işten atarak mağdur etmiştir. Dışarıda provokasyon yok. Provokasyon yapan Ömer Burhanoglu'dur" diyen işçiler, taleplerinin işten atılan işçilerin geri alınması ve sendika haklarının tanınması olduğunu vurguladı.

"Çalışmak Zulüm, Emeklilik Ölüm"

Soma'da maden işçileri Bağımsız Maden İşçileri Sendikası öncülüğünde emekli maden işçilerinin sefalet ücretine karşı 13 Mart günü yürüyüş yaparak, düşük emekli maaşlarının insanca yaşanabilecek bir düzeye çekilmesini istedi.

"Çalışmak Zulüm, Emeklilik Ölüm" pankartıyla Soma Hükümet Meydanında toplanan madenciler, sloganlarla Adalet Sarayı önüne yürüdü. Madenciler yürüyüş boyunca "Çalışmak Zulüm Emeklilik Ölüm", "Direne Direne Kazanacağız", "Vur vur İlesin Ankara Dinsesin", "Ses Ver Ankara, Madenciler Ayakta", "İnsanca Yaşamak İstiyoruz" sloganları attı.

Adalet Sarayı önünde pankartlarını yere sererek ve kasklarını vurarak, emeklilerin sefalet ücretine mahkum edilmesini protesto ettiler.

Türkiye Kömür İşletmeleri'ne(TKİ) ait madenlerden emekli olan bir madencinin 7 bin 500 lira civarında emekli aylığı aldığını, ancak özel

sektöre ait madenlerden emekli olan bir madencinin 3 bin ile 3 bin 400 lira emekli aylığı aldığını söyleyen Somalı madenciler, aradaki ücret adletsizliğin düzeltilmesini talep etti.

Eylemde konuşan Uyar Madencilikte geçirdiği iş kazası sonucu sakat kalan maden işçisi İdris Sarıkaya, yıllarca madenlerde köle gibi çalıştığını, sakat kaldıktan sonra insanca yaşayacak bir emekli ücretinin olmadığını söyledi.

Yıllardır tazminat hakları için mücadele ettiklerini hatırlatan Sarıkaya "Bu uğurda ölmek var

G(ö)revdeyiz!

14-15 Mart'ta gerçekleştirecekleri iki günlük grevin aynı zamanda 14 Mart Tıp Bayramı olduğunu da hatırlattı.

Ardından İstanbul Tabip Odası, Diş Hekimleri Odası, Eczacı Odası, Veteriner Hekimler Odası, SES İstanbul Şubeleri, Genel Sağlık İş, Dev Sağlık İş, Birlik Dayanışma Sendikası, İSTAHED adına ortak hazırlanan basın metnini İstanbul Tabip Odası Genel Sekreteri Osman Küçükosmanoğlu okudu.

Sağlık emekçileri 14-15 Mart günlerinde sağlık emekçilerine yönelik şiddetin son bulması ve özlük ve ekonomik haklarının verilmesi talebiyle gerçekleştirmeyi planladıkları grev öncesinde eylemlerine devam etti.

Sağlık Emekçileri, 13 Mart günü Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi önünden Kadıköy-Beşiktaş İskele Meydanı'na "Büyük Beyaz Yürüyüş" düzenledi. Yolu açma bahanesiyle polis engellemesiyle karşılaşan emekçiler, sloganlarını haykırarak rihtime yürüdü.

Sağlık emekçileri polisin yol boyunca provokasyon girişimine; sloganlarla ve halka yönelik konuşmalarla, iktidarı sağlık politikalarını ve sağlık emekçilerini değersizleştiren tavrını teşhir ederek karşılık verdi.

Beşiktaş İskele Meydanı'na ulaşan sağlık emekçileri tepkilerini ve taleplerini bir kez daha haykırdı.

TTB Genel Başkanı Şebnem Korur Fincancı,

dönmek yok dedik ve genel başkanımız ile bir madenci arkadaşımızı kaybettik. Tutmadığınız sözler için iki arkadaşımız hayatını kaybetti. Bu bir madenciye, bir emekçiye ve babaya yakışan hareket mi? Ben bir madenci emeklisiyim. Engelliyim. Yıllarca köleci gibi çalışıp, sonrasında insanca yaşamak istiyorum." dedi.

Emekli maden işçisi Hasan Eren de aldığı 3 bin 500 lira emekli maaşıyla geçinemediğini belirterek isyan etti.

Eylemde madenciler adına açıklamayı Bağımsız Maden İş Sendikası Ege Örgütlenme Uzmanı Ferhat Akıman yaptı. "Dünyada emekli bir maden işçisinin ortalama aylık geliri 2000 Euro olmaktadır. Bu ücret ülkemizdeki emekli madencinin aldığı sefalet ücretinin hem yasal olarak kat kat üzerinde hem maddi olarak kat kat üzerindedir" dedi.

Bağımsız Maden İşçileri Sendikası ve emekli maden emekçileri emekli aylıkları düzeltilene kadar her ayın 15'inde eylem yapmaya devam edeceklerini söyleyerek eylemi sonlandırdı.

"Sağlıklı Bir Gelecek Ellerimizde Vazgeçmiyoruz Hakkımızı Alacağız!"

Sağlık emekçileri, 14 Mart Tıp Bayramı'nda da TTB ve SES'in çağrısıyla sağlıkta şiddete ve ağır çalışma koşullarına karşı, özlük ve ekonomik haklarının gasp edilmesine karşı iki günlük Büyük G(ö)rev'in ilk gününde sabahın erken saatlerinde işyerleri olan hastane önlerinde basın açıklaması yaptılar.

Öğle saatlerinde de Taksim Meydanı'nda Cumhuriyet Anıtı'na çelenk bırakmak isteyen Tabipler Odası'ndan hekimler, polisin demir bariyerleri ile karşılaştılar. Doktorları anıta sokmayan polis, doktorları darp etti. Saldırı esnasında 89 yaşındaki Op. Dr. Erdinç Köksal'ın yere düşürülmesi büyük tepkilere yol açtı kamuoyunda. Hekimler saldırıya isyan ederken, "Ananızı, babanızı tedavi ettik biz ya. Yapmayın Allah aşkına." dedikleri duyuldu. Hekimler protesto amacıyla, çelenkleri demir bariyerlerin önüne bıraktılar.

MÜCADELE BİRLİĞİ

Mücadele Birliği Gazetesi / Sayı: 139 / 23 Mart - 6 Nisan 2022 / Yayın Süreli Dağıtım Sahibi: Yeni Dönem Yayıncılık Basın Dağıtım Eğitim Hizmetleri Tanıtım Org.Tic.Ltd. Şti. Adına: Gamze Nihal İYİDOĞAN / Adres: İskenderpaşa Mah. Sofular Cad. No: 8/3 Fatih - İSTANBUL / Tel-Fax: 0 (212) 533 32 57 / Sor. Yazı İşl.Müdürü: Gamze Nihal İYİDOĞAN / Baskı Yeri: Alesta Ajans Basım Medya ve Bilgi Teknolojileri San.Tic.Ltd.Şti - Davutpaşa Cad. Güven İş Mekezi No:83 D Blok D.349 Topkapı - İSTANBUL / Tel 0 212 5012120

www.mucadelebirligi15.net info@mucadelebirligi.net
www.facebook.com/MucadeleBirligiGazete mucadelebirligi@gmail.com
www.twitter.com/mucadelebirlig3 mucadelebirligi@hotmail.com

İSYANIN, BAŞKALDIRININ VE ZAFERİN BAYRAMI: NEWROZ

Tarihten bugüne Newroz, ezilen halklar için her zaman; direnişin, mücadelenin, başkaldırının, isyanın günü olmuştur. Demirci Kawa'nın yaktığı kıvılcım her geçen gün daha da büyüyerek ezilen halklar için umut, zalimler ve zulümkarlar için korku olmaya devam etmektedir.

Faşizm, kendisini saran bu korkuyla beraber Kürt halkına, işçi sınıfına, yurtsever, devrimci, demokrat gençliğe yönelik saldırılarını yoğunlaştırarak sürdürüyor. 92 Newroz'unda Cizre ve Nusaybin'de yaptığı katliamlara her yıl yenilerini ekleyerek, Newroz ruhuyla birleşen halkların mücadelesinin kendisinde yattığı korkudan dolayı

saldırılarına hız kesmeden devam ediyor.

Faşizm on yıllardır; katliamlarla, işkencelerle, gözaltılarla, tutuklamalarla ezilen halkların mücadelesini bastırmaya, mücadele ateşini söndürmeye çalışıyor. Faşizm, Newroz ateşinden korkuyor. Newroz'un müjdeliği bahardan korkuyor katiller, Newrozlarla büyüyen gençlikten korkuyor cellatlar. 2017 Newroz'unda Amed'te Kemal Kurkut'u katletmeleri bu yüzdendir. Onlara bu korkularının boşa olmadığını göstereceğiz!

Bu saldırılara, yıldırma politikalarına, katliamlara, işkencelere karşı ezilen halklar, mücadelelerini yılmadan sürdürmeye devam ediyor ve devam

edecek! Her yıl Newroz alanını dolduran ezilen halklardan, işçilerden, köylülerden, kadınlardan ve gençlikten oluşan binlerce, hatta milyonlarca insan, Newroz ateşinin birleştirici gücü altında

birleşerek Dehaqlara karşı Kavalaların çekicini kuşanmaya devam ediyor. Newroz ateşi faşizmi yakıyor, ezilen halkların mücadelesini aydınlatıyor.

Devrimci gençlik olarak

bizim görevimiz, Newroz tarihinin bizlere öğrettiklerini bilincimizde taşıyarak devrim mücadelesini büyütme ve yayma. Yılmadan, yorulmadan, durmadan, bıkmadan; Kürt halkının, işçi sınıfının, kadınların, emekçilerin, gençlerin, kısacası bütün ezilenlerin mücadelesini Newroz ateşinin aydınlattığı yolda daha da ileriye taşıyacağız. Tüm renklerin, dillerin, halkların buluştuğu Newroz alanlarında devrimci mücadeleyi haykırmaya devam edeceğiz. Newroz bizim için sadece bir kutlama değildir, her Newroz alanı bizler için birer direniş ve mücadele alanıdır.

2022 Newrozunda da devrimci gençlik olarak, Faşizmin ezilen halklar arasında yaratmaya

çalıştığı nifak tohumlarına karşı, ortak mücadelede birleşmeli ve bu mücadeleyi alanlara taşımalıyız. Önümüzdeki bütün 21 Martlarda zulmün, sömürünün ve baskının olduğu her yerde Newroz ateşini yakarak birleşik mücadelesinin, zaferin, özgürlüğün türkülerini haykırmaya devam edeceğiz. Bu doğrultuda bütün devrimci, demokrat, yurtsever gençliği Newroz alanlarında Newroz ateşini yakmaya, ortak mücadeleyi sahiplenmeye çağırıyoruz.

**YAŞASIN DEVRİMCİ HALKLARIN BİRLEŞİK MÜCADELESİ!
BİJİ TEKOŞİNA YEKBÜYİ YA GELEN ŞOREŞER!
NEWROZ PİROZ BÊ!**

İstanbul Yenikapı'da Newroz Coşkusu

İstanbul'da 2022 Newroz'u "Şimdi Kazanma Zamanı" şiarıyla 20 Mart günü Yenikapı Meydanı'nda gerçekleştirildi.

Marmaray Yenikapı girişine toplanan Birleşik Mücadele Güçleri de "Newroz Piroz Be", Yaşasın Birleşik Mücadelemiz", "Kahrolsun Faşizm Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz", Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük" sloganları attı. Kortejler oluşturan kurumlar sloganlar eşliğinde miting alanına girdi.

Sloganlarla eşliğinde kitlenin geliştiği sürerken alanda yüzbinlerce kişi davul zurna eşliğinde haley çekerken sloganlar alanı çınlattı.

"Emekçiler Newroz'da. Şimdi Kazanma Zamanı" ana pankartıyla birlikte sloganlarla

özgürlük mücadelesinde ölümsüzleşenler anısına yapılan saygı duruşuyla başladı. Hep bir ağızdan Çerxa Şoreşe marşı okundu. Ardından Barış Anneleri 2022 Newroz ateşini zılgıtlarla, alkışlarla ve sloganlarla yaktı.

Tertip komitesinin açılış ko-

tur" denildi.

Konuşmaların ardından Grup Vardiya'nın parçalarıyla haley çekildi.

HDP Eş Genel Başkanı Mithat Sancar "Ne mevcut sistem ne de bu sistemi makyajla değiştirme vaadinde bulunanlar bu ülkenin sorunlarını çözebilirler. Hayır! Onlar çözemeyecekler, bu yoksulluğu, talanı, yalanı, kanı altı edecek olan işte bu birleşik iradedir" dedi.

DBP Eş Genel Başkanı Keskin Bayındır Kürtçe olarak Kürt halkını selamladı, ertesi gün de Newroz ateşinin Diyarbakır'da yanacağını söyledi.

Konuşmaların ardından Xero Abbas, Koma Sorjiyan sahne aldı. Programın bitmesine kitle saatlerce alandan ayrılmadı, halaylara devam etti.

Newroz programı bitirken polis alandan ayrılan kitleyi taciz etti. Miting alanında son kalan kitleyi de polis ablukaya aldı. Basın emekçilerini ve tertip komitesini zorla alandan çıkaran polis, 50'den fazla kişiyi gözaltına aldı.

miting alanına işçi ve emekçiler yürüdü. Katı atık toplayıcıları da çalışmayı bırakıp çekçekleriyle pankartların önünde yürüyüşe katıldı.

Newroz kutlaması boyunca siyasi tutsaklar selamlanarak özgürlük talebi dile getirildi. Newroz programı, devrim ve

nuşmasının ardından BMG adına yapılan konuşmada "Fabrikalardan yükselen işçi sınıfının gür sesi 8 Mart'ta kadınların direnciyle buluştu. Şimdi bayrağı Newroz'da daha yukarı çekeceğiz! Faşist düzene mahkum değiliz, halkın gerçek iktidarını kurmaktan başka yolumuz yok-

İzmir Newroz'u Coşkuyla Kutlandı

İzmir'de 2022 Newroz'u Gündoğdu Meydanı'nda coşkuyla kutlandı.

Siyasi partiler ve devrimci kurumlar saat 12.00'da Cumhuriyet Meydanı'nda toplanarak Gündoğdu Meydanı'na yürüdü.

İzmir Mücadele Birliği Platformu da, bileşeni olduğu Birleşik Mücadele Güçleri bayraklarıyla "Yaşasın Birleşik Mücadelemiz", "Biji Newroz, Biji Sosyalizm" sloganları ve alkışlarla Gündoğdu Meydanı'na yürüdü. Arama noktasında Partizan bayraklarının ve Mücadele Birliği önlüklerinin alana alınmasında sorun yaratıldıysa da, devrimcilerin tepkisiyle bayrak ve önlükler alana sokuldu.

Gündoğdu Meydanı'na gelindiğinde devrim mücadelesinde ölümsüzleşenler için saygı duruşu gerçekleştirildi, "Biji Serok Apo", "Biji Newroz, Newroz Piroz Be", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Deniz Poyraz Ölümsüzdür", "Siyasi Tutsaklar Onurumuzdur" sloganları atıldı. Saygı duruşunun ardından Newroz komitesi kitleyi se-

lamladı ve HDP İzmir İl Eşbaşkanı, HDP Milletvekili Murat Çepni, DBP Eş Genel Başkanları, Hasta Tutsaklara Özgürlük İnişiyatifi Temsilcileri konuşmalarını gerçekleştirdiler.

Konuşmaların ardından HDP İl binasına gerçekleştirilen saldırıda katledilen Deniz Poyraz'ın annesi Fehime Poyraz Newroz ateşini yaktı ve Barış Anneleri kitleyi selamladı.

Newroz halaylar ve alkışlarla sona erdi.

Sarıgazi'de Newroz Coşkusu

Newroz'un gelmesiyle birlikte Kürt halkı başta Van, Amed, Hakkari, İstanbul olmak üzere birçok kentte Newroz kutlamalarına başladı.

15 Mart akşam saatlerinde İstanbul'un emekçi semtlerinden Sarıgazi'de bulunan Yeni Mezarlığın yanındaki boş arazide ateşler yakarak ve halaylar çekerek Newroz'u kutladı.

Sık sık "Newroz Piroz Be", "Biji Berxwedana Zindana", "Be Serok Jiyan Nabe" sloganları atan kitle şarkılar ve marşlar eşliğinde coşuklu halaylar çekti, Çerxa Şoreşa marşını söyledi.

Kutlamanın başlamasının ardından bölgeye gelen polis akrepler ve çevik kuvvet ile kitleyi dağıtmakla tehdit etti. Polisin tehditlerine rağmen ateşin üstünden atlayıp sloganlar kitle, Pazar günü Yenikapı Meydanı'nda buluşma sözü vererek dağıldı.

